

ଶବ୍ଦରୂପ

ସ୍ଵରାତ୍ତ ଶବ୍ଦ

ଯେଉଁ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଅନ୍ତରେ ସ୍ଵର ବା ଅର୍, ଆ, ଈ, ଓ ଶ୍ଵେତୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଵରାତ୍ତ ବା ଅଜ୍ଞତ କୁହାଯାଏ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସ୍ଵରାତ୍ତଶବ୍ଦକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ବା ତତ୍ସଦୃଶ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କଲାବେଳେ ସଂସ୍କୃତ ଭାଷାରେ ସେମାନଙ୍କର ମୂଳ ସ୍ଵରୂପର ପ୍ରୟୋଗ ହୁଏ ନାହିଁ । ମୂଳ ଶବ୍ଦରେ ସ୍ଵପ୍ନ ପ୍ରତ୍ୟୟ ଯୋଗ କରାଯାଇ ‘ପଦ’ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଏ । ସେହି ପଦର ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟତା ରହେ । କାରକ ଓ ବଚନକୁ ଆଶ୍ରୟକରି ଶବ୍ଦର ଯେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ ତାହାକୁ ପଦ ବା ଶବ୍ଦରୂପ କୁହାଯାଏ ।

ଅକାରାତ୍ତ ପୁଂଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦ : ବାଳକ

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ଵିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ବାଳକଃ	ବାଳକୌ	ବାଳକାଃ
ଦ୍ଵିତୀୟା	ବାଳକମ୍	ବାଳକୌ	ବାଳକାନ୍
ତୃତୀୟା	ବାଳକେନ	ବାଳକାଭ୍ୟାମ୍	ବାଳକେଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ବାଳକାୟା	ବାଳକାଭ୍ୟାମ୍	ବାଳକେଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ବାଳକାତ୍	ବାଳକାଭ୍ୟାମ୍	ବାଳକେଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ବାଳକସ୍ୟ	ବାଳକୟୋଃ	ବାଳକାନାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ବାଳକେ	ବାଳକୟୋଃ	ବାଳକେଷୁ
ସମୋଧନ	ହେ ବାଳକ !	ହେ ବାଳକୌ !	ହେ ବାଳକାଃ !

ରାମ, ଅମର, ସୁର, ନର, ମାନବ, ଜନ, ମହୋଦୟ, ମହାଦେବ, କୃଷ୍ଣ, ଗୋପାଳ, ବାସୁଦେବ, ବିଜୟ, ଅଶ୍ଵି, ଗଜ, ସିଂହ, ମୟୂର, କାକ, କପୋତ, ବୃକ୍ଷ, ପାଦପ, ପର୍ବତ, ଆମ୍ବ, ବଟ, ଖଗ, ପିତାମହ, ବିଦ୍ୟାଳୟ, ପରିଣାମ, ଶିକ୍ଷକ, ମହାପୁରୁଷ, ଛାତ୍ର, ବର୍ଷ, ଦେବ, ଶବ୍ଦ, ବ୍ୟବହାର, ଅଳ୍ପ ଇତ୍ୟାଦିର ରୂପ ବାଳକ ଶବ୍ଦର ରୂପ ପରି ହୁଏ ।

ଦାର- (ସ୍ତ୍ରୀ), ଲାଜ- (ଖଜ), ଅକ୍ଷତ- (ଅଭଜ୍ଞା ଚାଉଳ) ଶବ୍ଦକୁ ନିତ୍ୟ ବହୁବଚନାତ୍ତ ଯଥା- ଦାରାଃ, ଦାରାନ, ଦାରେଃ, ଦାରେଭ୍ୟଃ, ଦାରେଭ୍ୟଃ, ଦାରାଣାମ୍, ଦାରେଷୁ, ଦାରାଃ ।

ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅକାରାତ୍ତ ପୁଂଲିଙ୍ଗ ମୂଳଶବ୍ଦର ଚବିଶ (୨୪) ଗୋଟି ରୂପ ହୁଏ ।

ଶବ୍ଦ ରୂପଗୁଡ଼ିକର ଏକବଚନରେ ପ୍ରୟୋଗ :

ପ୍ରଥମା ବିଭକ୍ତି - ସଃ ସୁନ୍ଦରଃ ବାଳକଃ ଅସ୍ତି ।

ଦ୍ଵିତୀୟା ବିଭକ୍ତି - ସଃ ବାଳକଂ ପଶ୍ୟତି ।

ତୃତୀୟା ବିଭକ୍ତି - ସଃ ବାଳକେନ ସହ କ୍ରୀଡ଼ତି ।

ଚତୁର୍ଥୀ ବିଭକ୍ତି - ସଃ ବାଳକାୟା ପୁଷ୍ପକଂ ଦଦାତି ।

ପଞ୍ଚମୀ ବିଭକ୍ତି - ସଃ ବାଳକାତ୍ ସନ୍ଦେଶଂ ଶୁଣୋତି ।

ଷଷ୍ଠୀ ବିଭକ୍ତି - ସଃ ବାଳକସ୍ୟ ପିତା ଅସ୍ତି ।

ସପ୍ତମୀ ବିଭକ୍ତି - ସଃ ବାଳକେ ବିଶ୍ଵସିତି ।

ସମୋଧନ - ହେ ବାଳକ ! ଆଗଛ ।

ବି.ଦ୍ର. : ରାମ, ଅମର, ସୁର, ନର, ମୟୂର, ବୃକ୍ଷ, ଆମ୍ବ, ଶିକ୍ଷକ, ମହାପୁରୁଷ, ଛାତ୍ର, ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଭୃତି ଶବ୍ଦର ଗାୟା ଏକବଚନ ଓ ଶଷ୍ଠୀ ବହୁବଚନ ରୂପରେ ‘ନ’ ସ୍ଥାନରେ ‘ଶ’ ହେବ । ଯଥା- ରାମ - ରାମେଶ - ରାମାଣାମ୍

ଅଭ୍ୟାସ

୧। ମୂଳଶବ୍ଦାନୁ ନିରୂପୟତ ।

ରାମଃ, ଭାରତସ୍ୟ, ପୂର୍ବଭାଗେ, ପ୍ରଶ୍ନଃ, ହିମାଳୟଃ, ପର୍ବତଃ

୨। ଯଥାନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରୂପାଣି ଲିଖତ ।

ଖର :- ପ୍ରଥମା - ଏକବଚନେ ।

ବଟ :- ଦ୍ଵିତୀୟା - ଦ୍ଵିବଚନେ ।

ସୁର :- ଦ୍ଵିତୀୟା - ବହୁବଚନେ ।

ଦେଗ :- ତୃତୀୟା - ଏକବଚନେ ।

ବୃକ୍ଷ :- ଚତୁର୍ଥୀ - ଦ୍ଵିବଚନେ ।

ମାନବ :- ପଞ୍ଚମୀ - ବହୁବଚନେ ।

ମୃଗ :- ଷଷ୍ଠୀ - ଏକବଚନେ ।

ଘଟ :- ସପ୍ତମୀ - ଦ୍ଵିବଚନେ ।

ନର :- ସପ୍ତମୀ - ବହୁବଚନେ ।

ପାଦପ :- ସମ୍ବୋଧନ - ଦ୍ଵିବଚନେ ।

(ଖ) ଆକାରାନ୍ତ ନପୁଂସକଲିଙ୍ଗ : ଫଳ

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ଵିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଫଳମ୍	ଫଳେ	ଫଳାନି
ଦ୍ଵିତୀୟା	ଫଳମ୍	ଫଳେ	ଫଳାନି

ଫଳଶବ୍ଦର ଅନ୍ୟବିଭକ୍ତିରେ ରୂପ ବାଳକଶବ୍ଦର ଅନ୍ୟବିଭକ୍ତି ରୂପସଦୃଶ ହେବ, ଯଥା- ଫଳେନ ହେ ଫଳାନି ।

ଶବ୍ଦରୂପର ପ୍ରୟୋଗ :

ପ୍ରଥମା ବିଭକ୍ତି - ଫଳାନି ମଧୁରାଣି ସନ୍ତି ।

ଦ୍ଵିତୀୟା ବିଭକ୍ତି - ସଃ ମଧୁରାଣି ଫଳାନି ଖାଦତି ।

ପତ୍ର, ଉଦ୍ୟାନ, ପୁଷ୍ପ, ଚିତ୍ର, ମିତ୍ର, ବସ୍ତ୍ର, ପାତ୍ର, ମୁଖ, ନେତ୍ର, ଜ୍ଞାନ, ବଚନ, ନକ୍ଷତ୍ର, ପୁଷ୍ପକ, ସୁଖ, ଦୁଃଖ ଇତ୍ୟାଦି
ଫଳଶବ୍ଦର ରୂପପରି ହୁଏ ।

(ଗ) ଆକାରାନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦ : ଲତା

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ଵିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଲତା	ଲତେ	ଲତାଃ
ଦ୍ଵିତୀୟା	ଲତାମ୍	ଲତେ	ଲତାଃ
ତୃତୀୟା	ଲତୟା	ଲତାଭ୍ୟାମ୍	ଲତାଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ଲତାୟୈ	ଲତାଭ୍ୟାମ୍	ଲତାଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ଲତାୟାଃ	ଲତାଭ୍ୟାମ୍	ଲତାଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ଲତାୟାଃ	ଲତାୟାଃ	ଲତାନାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ଲତାୟାମ୍	ଲତାୟାଃ	ଲତାସୁ
ସମ୍ବୋଧନ	ହେ ଲତେ !	ହେ ଲତେ !	ହେ ଲତାଃ !

ସଭା, ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା, ଜନତା, ରକ୍ଷା, କ୍ରୀଡ଼ା, କଥା, ମହିଳା, ଶୋଭା, ସୀତା, ଗଙ୍ଗା, ଯମୁନା, ନିନ୍ଦା, କଳା, କକ୍ଷା, କାନ୍ତା
ଇତ୍ୟାଦି ଆକାରାନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦର ରୂପ ଲତାଶବ୍ଦ ରୂପ ସଦୃଶ ହୁଏ ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧। ଅଧୋଲିଖିତାନୁକ୍ରମେ ଆକାରାନ୍ତସ୍ଥାଳିଙ୍ଗଶବ୍ଦାନୁ ନିରୂପୟତ ।

ଇୟଂ ପାଠଶାଳା ଅସ୍ତି । ସା ବାଳିକା ଅସ୍ୟାଂ ପାଠଶାଳାୟାଂ ପଠତି । ସା ତତ୍ତ୍ୱ ଗତ୍ତା ଶିକ୍ଷିକାଂ ନମତି । ପାଠଶାଳାୟାଃ ସମୀପେ ବାଟିକା ଅସ୍ତି । ସୀତା ପାଠଶାଳାୟାଃ ପ୍ରଧାନାଚାର୍ଯ୍ୟା । ରମା ତାଂ ପତ୍ରିକାଂ ଦର୍ଶୟତି । ଅୟି ସୁଧେ ! କଥଂ କୋଳାହଳଃ ଶୁଣତେ ? ମମ ସଖୀ ସୁକାତା ଅପି ଆଗତା । ଜନଃ ତସ୍ୟାଃ ସ୍ୱାଗତଂ ମାଳାଭିଃ କୁର୍ବନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରମ୍ - (କ) _____ (ଖ) _____ (ଗ) _____
 (ଘ) _____ (ଙ) _____ (ଚ) _____
 (ଛ) _____ (ଜ) _____ (ଝ) _____
 (ଞ) _____ (ଟ) _____

୨। ଅଧୋଲିଖିତାନାଂ ପଦାନାଂ ମୂଳଶବ୍ଦଂ ବିଭକ୍ତିଂ ବଚନଂ ଚ ଲିଖତ ।

ପଦାନି

ଯଥା :-	(କ) ପାଠଶାଳା	(ଚ) ମାଳାଭିଃ
	(ଖ) ପାଠଶାଳାୟାମ୍	(ଛ) ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାୟାଃ
	(ଗ) ସୁଧେ	(ଜ) ଶିକ୍ଷିକାମ୍
	(ଘ) ଛାତ୍ରାଣ୍ୟେ	(ଝ) ମହିଳାଭ୍ୟଃ
	(ଙ) ଶିକ୍ଷିକାମ୍	(ଞ) ଶୋଭାଯାତ୍ରା

୩। କୋଷକମଧ୍ୟାର୍ଥ ଉଚିତପଦେନ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନଂ ପୂରୟତ ।

(କ) ନରଃ _____ ଶୋଭତେ । (ବିଦ୍ୟୟା / ବିଦ୍ୟାମ୍)
 (ଖ) ଅଧ୍ୟାପିକା _____ ଉପହାରଂ ଦଦାତି । (ବନ୍ଦନାମ୍ / ବନ୍ଦନାଣ୍ୟେ)
 (ଗ) ମାଳାକାରଃ _____ ପୁଷ୍ପାଣି ଆନୟତି । (ବାଟିକାୟାଃ / ବାଟିକୟା)
 (ଘ) ଭୀଷ୍ମଃ _____ ପୁତ୍ରଃ ଆସାତ୍ । (ଗଙ୍ଗାୟାଃ / ଗଙ୍ଗାୟାମ୍)
 (ଙ) ରାମଃ _____ ଅତୀବ ନିପୁଣଃ । (ଚିତ୍ରକଳାମ୍ / ଚିତ୍ରକଳାୟାମ୍)

୪। ଅଧୋଲିଖିତ ବାକ୍ୟେଷୁ ଅକାରାନ୍ତସ୍ଥାଳିଙ୍ଗଶବ୍ଦାନାଂ ସ୍ଥାନେ ଆକାରାନ୍ତସ୍ଥାଳିଙ୍ଗଶବ୍ଦାନୁ ଲିଖତ ।

(କ) ବାଳକୌ ଧାବତଃ । _____ ଧାବତଃ । (ବାଳିକା)
 (ଖ) ବାଳକଃ ମୂଷିକଂ ପଶ୍ୟତି । ବାଳକଃ _____ ପଶ୍ୟତି । (ମୂଷିକା)
 (ଗ) ମାତା ସୁତାୟ କନ୍ଦୁକଂ ଦଦାତି । ମାତା _____ କନ୍ଦୁକଂ ଦଦାତି । (ସୁତା)
 (ଘ) ଜଦମ୍ ଆଚାର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ଗୃହମ୍ । ଜଦମ୍ _____ ଗୃହମ୍ । (ଆଚାର୍ଯ୍ୟା)
 (ଙ) ପୁଷ୍ପାଣି ବୃକ୍ଷାତ୍ ପତନ୍ତି । ପୁଷ୍ପାଣି _____ ପତନ୍ତି । (ଲତା)

ଘ । ଇ କାରାତ :

ଯେଉଁ ଶବ୍ଦର ଅନ୍ତିମସ୍ୱର 'ଇ' ବା ଇକାର ହୋଇଥାଏ ସେହି ମୂଳଶବ୍ଦକୁ ଇକାରାତ କହନ୍ତି । ଇକାରାତ ଶବ୍ଦ ପୁଂଲିଙ୍ଗ, ନପୁଂସକ ଲିଙ୍ଗ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

(କ) ଇକାରାତ ପୁଂଲିଙ୍ଗ

	ମୂଳ		
ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ମୁନିଃ	ମୁନୀ	ମୁନୟଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ମୁନିମ୍	ମୁନୀ	ମୁନୀନଃ
ତୃତୀୟା	ମୁନିନା	ମୁନିଭ୍ୟାମ୍	ମୁନିଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ମୁନୟେ	ମୁନିଭ୍ୟାମ୍	ମୁନିଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ମୁନେଃ	ମୁନିଭ୍ୟାମ୍	ମୁନିଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ମୁନେଃ	ମୁନେଃ	ମୁନୀନାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ମୁନୌ	ମୁନେଃ	ମୁନିଷୁ
ସମୋଧନ	ହେ ମୁନେ !	ମୁନୀ !	ହେ ମୁନୟଃ !

କବି, ହରି, କପି, ଗିରି, ନୃପତି, ଅଗ୍ନି, ରବି ଆଦି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ରୂପ ମୁନି ଶବ୍ଦରୁ ପରି ହୁଏ । ତୃତୀୟା ଏବଂ ଷଷ୍ଠୀ ବିଭକ୍ତିରେ ହରି ଏବଂ ଗିରି ଶବ୍ଦର ରୂପରେ ଥିବା 'ନ' ର 'ଣ' କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୁଏ । ଯଥା- ହରିଣା, ହରିଣାମ୍, ଗିରିଣା, ଗିରିଣାମ୍ । ଗିରି ଓ ହରି ଶବ୍ଦର ଶଷ୍ଠୀ ଦ୍ୱିବଚନ ଓ ସପ୍ତମୀ ଦ୍ୱିବଚନରେ ଯଥାକ୍ରମେ 'ଗିର୍ଯ୍ୟେଃ' ଓ 'ହର୍ଯ୍ୟେଃ' ହୋଇଥାଏ ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧ । (i) ଅଧୋଲିଖିତବାକ୍ୟସ୍ଥ ରେଖାଙ୍କିତାନ୍ ପଦାନ୍ ମୂଳଶବ୍ଦାନ୍ ଲିଖତ ।

- (କ) ମୁନେ) ରକ୍ଷେଃ ଆଶ୍ରମଃ କୁତ ଅସ୍ତି ? ମୂଳଶବ୍ଦ _____
- (ଖ) କିଂ ତତ୍ କପୟଃ ଅପି ସନ୍ତି ? ମୂଳଶବ୍ଦ _____
- (ଗ) ତେ ଅଗ୍ନୌ ହବନ୍ କୁର୍ବନ୍ତି । ମୂଳଶବ୍ଦ _____
- (ଘ) କବିନା ବିଭାତି ସଭା । ମୂଳଶବ୍ଦ _____

(ii) ରିକ୍ତସ୍ଥାନାନ୍ ପୂରୟତ ।

	ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ହରି-	ପ୍ରଥମା	ହରିଃ	—	ହରିୟଃ
କପି-	ଦ୍ୱିତୀୟା	—	କପୀ	—
ଗିରି-	ତୃତୀୟା	ଗିରିଣା	—	ଗିରିଭିଃ
ଅଗ୍ନି-	ଚତୁର୍ଥୀ	—	ଅଗ୍ନିଭ୍ୟାମ୍	—
ବିଧୁ-	ପଞ୍ଚମୀ	ବିଧେଃ	—	—
ରବି-	ଷଷ୍ଠୀ	—	ରବ୍ୟେଃ	—
ନୃପତି-	ସପ୍ତମୀ	—	—	ନୃପତିଷୁ
ମୁନି-	ସମୋଧନ	ହେ —	ହେ ମୁନୀ	ହେ —

- (iii) ଅଧୋଲିଖିତେ ଅନୁଲେଖେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଶବ୍ଦବିହିତପଦାନାମ ସ୍ଥାନେ 'ରବି' ଶବ୍ଦ ପ୍ରୟୋଗ ପୁନର୍ଲେଖନ କରୁତ ।
[ସୂର୍ଯ୍ୟ ସଂସାର ପ୍ରକାଶୟତି । ସୂର୍ଯ୍ୟସ୍ୟ ଅରୁଣଂ ବିମ୍ବଂ ଦର୍ଶନାୟମ୍ । ଚନ୍ଦ୍ରଃ ସୂର୍ଯ୍ୟାତ୍ ଏବ ପ୍ରକାଶଂ ଲଭତେ ।
ସୂର୍ଯ୍ୟୋଶ୍ଚ ଏବ ବୟଂ ଜୀବାମଃ । ଜନଃ ସାବରଂ ସୂର୍ଯ୍ୟାୟ ଅର୍ଘ୍ୟଂ ଦଦତି ।]

ଉତ୍ତର : _____

- ୪ । (i) ଅଧୋଲିଖିତ ବାକ୍ୟାନାମ ରେଖାକିତ ସ୍ଥାନେଷୁ ଅତିଥି ଶବ୍ଦସ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେଃ ବାକ୍ୟାନାମ ପୁନର୍ଲେଖନ କରୁତ ।

(କ) ଛାତ୍ରଃ କବେଃ ସମ୍ମାନଂ କରୋତି ।

(ଖ) ଅଧ୍ୟକ୍ଷଃ କବିତ୍ୟଃ ପୁରସ୍କାରାନ୍ ଦଦାତି ।

(ଗ) ସଃ କବିନା ସହ ଗଚ୍ଛତି ।

(ଘ) ଅହଂ କବିଂ ପ୍ରଶମାମି ।

(ଙ) କବୋ ମମ ବିଶ୍ୱାସଃ ଅସ୍ତି ।

ସ୍ୱାମୀ ବା ମାଲିକ ଅର୍ଥବୋଧକ-

ପତି

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ପତିଃ	ପତୀ	ପତୟଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ପତିମ୍	ପତୀ	ପତୀନ୍
ତୃତୀୟା	ପତ୍ୟା	ପତିଭ୍ୟାମ୍	ପତିଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ପତ୍ୟେ	ପତିଭ୍ୟାମ୍	ପତିଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ପତ୍ୟୁଃ	ପତିଭ୍ୟାମ୍	ପତିଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ପତ୍ୟୁଃ	ପତ୍ୟୋଃ	ପତୀନାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ପତ୍ୟା	ପତ୍ୟୋଃ	ପତିଷୁ
ଅଷ୍ଟମୀ	ହେ ପତେ !	ହେ ପତୀ !	ହେ ପତୟଃ !

ପତିଶବ୍ଦ ସଂଯୋଗରୁ ନିର୍ମିତ ଭୂପତି, ନୃପତି, ମହାପତି ପ୍ରଭୃତି ସମାସ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ରୂପ ମୁନି ଶବ୍ଦପରି ହୁଏ ।

(ଖ) ଲକାରାତ ସ୍ଥାଳିଜା

ବିଭକ୍ତି	ମତି		
	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ମତିଃ	ମତୀ	ମତୟଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ମତିମ୍	ମତୀ	ମତୀଃ
ତୃତୀୟା	ମତ୍ୟା	ମତିଭ୍ୟାମ୍	ମତିଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ମତୈଃ/ମତେୟ	ମତିଭ୍ୟାମ୍	ମତିଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ମତ୍ୟାଃ/ମତେଃ	ମତିଭ୍ୟାମ୍	ମତିଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ମତ୍ୟାଃ/ମତେଃ	ମତ୍ୟାଃ	ମତୀନାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ମତ୍ୟାମ୍/ମତୌ	ମତ୍ୟାଃ	ମତିଷୁ
ସମୋଧନ	ହେ ମତେ !	ହେ ମତୀ !	ହେ ମତୟଃ !

ବୁଦ୍ଧି, ନୀତି, ଗତି, ଯୁକ୍ତି, ଭକ୍ତି, ଶକ୍ତି, ଜାତି, ସନ୍ତତି, ରାତ୍ରି, ଶାନ୍ତି, ପ୍ରୀତି, କାର୍ତ୍ତି ପ୍ରଭୃତି ‘ଲ’ ଲକାରାତ ସ୍ଥାଳିଜା ଶବ୍ଦର ରୂପ ମତି ଶବ୍ଦର ରୂପ ପରି ହେବ ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧। ଅଧୋଲିଖିତବାକ୍ୟେଷୁ ରେଖାକିତପଦାନାଂ ମୂଳଶବ୍ଦ-ନିରୂପଣଂ ବିଭକ୍ତିବଚନନିରୂପଣଂ ଚ ଯଥୋଦାହରଣଂ କରୁତ ।

- ଯଥା : (କ) ଶାନ୍ତିଃ ପ୍ରାତଃ ପଞ୍ଚବାଦନେ ଶଯ୍ୟାତ୍ୟାଗଂ କରୋତି । ଶାନ୍ତି- ପ୍ରଥମା ବିଭକ୍ତି ଏକ ବଚନମ୍
- (ଖ) ସା ଉଚ୍ଛାୟ ମାତୃଭୂମିଂ ପ୍ରଣମତି । _____
- (ଗ) ଅନନ୍ତରଂ ସା ସୁନୀତ୍ୟା ସହ ପାଠଶାଳାଂ ଗଚ୍ଛତି । _____
- (ଘ) ଶାନ୍ତିଃ ସାୟଂ କାନ୍ତେଃ/କାନ୍ତ୍ୟାଃ ଗୃହଂ ଗଚ୍ଛତି । _____
- (ଙ) କାନ୍ତିଃ ଅପି ପ୍ରୀତ୍ୟାଃ ମିତ୍ରମସ୍ତି । _____
- (ଚ) ସା ଦେଶସ୍ୟ ପ୍ରଗତୌ ବିଶ୍ୱାସଂ କରୋତି । _____
- (ଛ) ସା ରୁଚିଂ ବଦତି- ହେ ରୁଚେ ! ସଂସ୍କୃତଂ ପଠ । _____

୨। ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନୁସାରଂ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନାନି ପୂରୟତ ।

	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
(କ) ଧୃତି ପ୍ରଥମାବିଭକ୍ତି			
(ଖ) କୃତି ଦ୍ୱିତୀୟାବିଭକ୍ତି			
(ଗ) ବୁଦ୍ଧି ତୃତୀୟାବିଭକ୍ତି			
(ଘ) ରାତି ଚତୁର୍ଥୀବିଭକ୍ତି			
(ଙ) ନୀତି ପଞ୍ଚମୀବିଭକ୍ତି			
(ଚ) ଭକ୍ତି ଷଷ୍ଠୀବିଭକ୍ତି			
(ଛ) ରାତ୍ରି ସପ୍ତମୀବିଭକ୍ତି			

୩। କୋଷକମଧାତ୍ ସମୁଚିତଂ ପଦଂ ନିରୂପ୍ୟ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନଂ ପୂରୟତ ।

(କ) ଯଃ ଦାନଂ କରୋତି ସଃ _____ ଲଭତେ ।

(ଖ) ରକ୍ଷାବନ୍ଧନଂ _____ ସୂଚକଂ ଭବତି ।

(ଗ) କାଳିଦାସସ୍ୟ _____ ପ୍ରସିଦ୍ଧଃ ସନ୍ତି ।

(ଘ) ବାଳକାନାଂ ମିଷ୍ଟାନ୍ନେଷୁ _____ ଆସାତ୍ ।

(ଙ) _____ ଧୂବସ୍ୟ ମାତା ଆସାତ୍ ।

(ପ୍ରାଚେଃ, ସୁନାତିଃ, ରୁଚିଃ, ସୂକ୍ଷ୍ମଃ, ଶାନ୍ତିମ୍)

୪। କୋଷକସ୍ମୁ ଶବ୍ଦାନାଂ ସମୁଚିତଂ ରୂପଂ କୃତ୍ବା ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନଂ ପୂରୟତ ।

ସଃ ମାଳାନାଂ କ୍ରେତା । ସଃ _____ ଅପି କ୍ରେତା । (ଭୂମି)

ସଃ ମାଳାନାଂ କ୍ରେତା । ସଃ ଭୂମେଃ ଅପି କ୍ରେତା ।

(କ) ବାଳକଃ ଆକୃତ୍ୟା ସୁନ୍ଦରଃ । ସଃ _____ ଚପଳଃ । (ପ୍ରକୃତି)

(ଖ) କ୍ରିୟାୟାଃ ମୂଲ୍ୟଂ ଭବତି । _____ ମହତ୍ତ୍ୱଂ ଭବତି । (କୃତି)

(ଗ) ଲକ୍ଷ୍ମଣଃ ସୀତୟା ସହ ଅଗଚ୍ଛତ୍ । କାନ୍ତିଃ _____ ସହ ଶୋଭତେ । (ମତି)

(ଘ) ବିଦ୍ୟା ରକ୍ଷତି ରକ୍ଷିତା । ବ୍ୟାପ୍ତୋତି ମହତୀ _____ । (କାର୍ତ୍ତି)

(ଗ) ଇକାରାନ୍ତ କୁବଳିଜା

	ବାରି		
ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ବାରି	ବାରିଣୀ	ବାରୀଣି
ଦ୍ୱିତୀୟା	ବାରି	ବାରିଣୀ	ବାରୀଣି
ତୃତୀୟା	ବାରିଣୀ	ବାରିଭ୍ୟାମ୍	ବାରିଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ବାରିଣୋ	ବାରିଭ୍ୟାମ୍	ବାରିଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ବାରିଣଃ	ବାରିଭ୍ୟାମ୍	ବାରିଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ବାରିଣଃ	ବାରିଣୋଃ	ବାରୀଣାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ବାରିଣି	ବାରିଣୋଃ	ବାରିଷୁ
ସମ୍ବୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ହେ ବାରେ ! / ହେ ବାରି !	ହେ ବାରିଣୀ !	ହେ ବାରୀଣି !

ଇକାରାନ୍ତ- ନପୁଂସକ ଲିଙ୍ଗ-ବିଶେଷଣ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବାରିଶବ୍ଦପରି ରୂପ ହୁଏ ।

ଉଦାହରଣ :

ପାପାପହାରି ଦୁରିତାରି ତରଙ୍ଗଧାରି

ଶୈଳପ୍ରଚାରି ଗିରିରାଜଗୁହାବିଦାରି ।

ଝଙ୍କାରକାରି ହରିପାଦରକୋଃପହାରି

ଗାଙ୍ଗାପୁନାତୁ ସତତଂ ଶୁଭକାରି ବାରି ॥

ଇକାରାତ କୁବଳିକା- ଅକ୍ଷି-(ଆଖି)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଅକ୍ଷି	ଅକ୍ଷିଣୀ	ଅକ୍ଷୀଣୀ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ଅକ୍ଷି	ଅକ୍ଷିଣୀ	ଅକ୍ଷୀଣୀ
ତୃତୀୟା	ଅକ୍ଷୀ	ଅକ୍ଷିଭ୍ୟାମ୍	ଅକ୍ଷିଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ଅକ୍ଷେ	ଅକ୍ଷିଭ୍ୟାମ୍	ଅକ୍ଷିଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ଅକ୍ଷଃ	ଅକ୍ଷିଭ୍ୟାମ୍	ଅକ୍ଷିଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ଅକ୍ଷଃ	ଅକ୍ଷେଃ	ଅକ୍ଷାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ଅକ୍ଷି/ଅକ୍ଷଣୀ	ଅକ୍ଷେଃ	ଅକ୍ଷିଷୁ
ସମୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ହେ ଅକ୍ଷେ/ଅକ୍ଷି !	ହେ ଅକ୍ଷିଣୀ !	ହେ ଅକ୍ଷୀଣୀ !

ଏହିପରି ସକ୍ତି (ଜରୁ) ଦଧି, ଅପ୍ପି ଶବ୍ଦର ରୂପ ହେବ । ଅକ୍ଷିଶବ୍ଦର ଯେଉଁଠାରେ ଶ ଅକ୍ଷି ସେଠାରେ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ଶବ୍ଦର ନ ରହିବ ।

ଅଭ୍ୟାସ

ଅଧସ୍ତନ ବାକ୍ୟେଷୁ ଇକାରାତନପୁଂସକପଦାନି ନିରୂପୟତ ।

- କ) ଇଦଂ ପାପହାରି ଶୁଭକାରି ବାରି ମାଂ ପୁନାତୁ ।
- ଖ) ଅନେନ ଗାଙ୍ଗେନ ବାରିଣା ମମ ଶରୀରଂ ନିର୍ମଳଂ ଭବତୁ ।
- ଗ) ଅସ୍ୟ ଗାଙ୍ଗାବାରିଣଃ ପାବନପ୍ରଭାବଃ ଅସାମାନ୍ୟଃ ।
- ଘ) ଅସ୍ମାତ୍ ଘଟାତ୍ ଗାଙ୍ଗାବାରିଣଃ ମହ୍ୟଂ କିଞ୍ଚିତ୍ ଦେହି ।
- ଙ) ସଃ ଗଙ୍ଗାବାରିଣୀ ଆପାଦମସ୍ତକଂ ସ୍ମାତି ।
- ଚ) ଅସ୍ୟ ବାଳକସ୍ୟ ହୃଦୟଂ ଶୁଚି ।
- ଛ) ଅନୟୋଃ ବାଳକୟୋଃ ମନସୀ ଶୁଚିନୀ ।

ଉତ୍ତରାଣି :

- (କ) _____ (ଖ) _____ (ଗ) _____ (ଘ) _____
 (ଙ) _____ (ଚ) _____ (ଛ) _____

ଇକାରାତ ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ

ନଦୀ

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ନଦୀ	ନଦ୍ୟୌ	ନଦ୍ୟଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ନଦୀମ୍	ନଦ୍ୟୌ	ନଦୀଃ
ତୃତୀୟା	ନଦ୍ୟା	ନଦୀଭ୍ୟାମ୍	ନଦୀଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ନଦ୍ୟୈ	ନଦୀଭ୍ୟାମ୍	ନଦୀଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ନଦ୍ୟାଃ	ନଦୀଭ୍ୟାମ୍	ନଦୀଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ନଦ୍ୟାଃ	ନଦ୍ୟେଃ	ନଦୀନାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ନଦ୍ୟାମ୍	ନଦ୍ୟେଃ	ନଦୀଷୁ
ସମୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ହେ ନଦି !	ହେ ନଦ୍ୟୌ !	ହେ ନଦ୍ୟଃ !

ଦେବୀ, ପତ୍ନୀ, ବାଣୀ, ସତୀ, ରମଣୀ, ଶ୍ରେଣୀ, ବିଦୁଷୀ, ଗୁଣିନୀ, ଶ୍ରୀମତୀ, ଜନନୀ, ଅଟବୀ, କଠିନୀ (ଖଡ଼ି), ପଦବୀ, ମହା, ଯାମିନୀ ପ୍ରଭୃତି ଇ-କାରାତ ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦ ନଦୀ ଶବ୍ଦର ରୂପରୂପ । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଗଜ୍ଜତୀ, ପଠକୀ, କୁର୍ବତୀ, ଦଦତୀ, ଯୁବତୀ, ଶିଶୁଶୀ, ତାତୁଶୀ, ମାତୁଶୀ, ଭବତୀ ଇତ୍ୟାଦିର ରୂପ ନଦୀ ଶବ୍ଦରୁ ପରି ହେବ । କେତେକ ରକାରାତ ପୁଂଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦର ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ରୀ-କାରାତ ହୋଇ ନଦୀ ଶବ୍ଦର ରୂପ ପରି ହୁଏ ଯଥା- କର୍ତ୍ତ୍ରୀ, ଧାତ୍ରୀ, ଦାତ୍ରୀ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଶବ୍ଦର ପ୍ରଥମା ଏକବଚନରେ ‘ଲକ୍ଷ୍ମୀଃ’- ଏହି ବିସର୍ଗଯୁକ୍ତ ପଦ ରହେ ଓ ଅନ୍ୟତ୍ର ନଦୀ ଶବ୍ଦର ରୂପ ପରି ରୂପ ହୁଏ ।

ଇକାରାତ-

ନାରୀ - (ମହିଳା/ ସ୍ତ୍ରୀ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ନାରୀ	ନାର୍ଯ୍ୟୌ	ନାର୍ଯ୍ୟଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ନାରୀମ୍	ନାର୍ଯ୍ୟୌ	ନାରୀଃ
ତୃତୀୟା	ନାର୍ଯ୍ୟା	ନାରୀଭ୍ୟାମ୍	ନାରୀଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ନାର୍ଯ୍ୟେ	ନାରୀଭ୍ୟାମ୍	ନାରୀଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ନାର୍ଯ୍ୟାଃ	ନାରୀଭ୍ୟାମ୍	ନାରୀଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ନାର୍ଯ୍ୟାଃ	ନାର୍ଯ୍ୟାଃ	ନାରୀଣାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ନାର୍ଯ୍ୟାମ୍	ନାର୍ଯ୍ୟାଃ	ନାରୀଷୁ
ସମୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ହେ ନାରୀ !	ହେ ନାର୍ଯ୍ୟୌ !	ହେ ନାର୍ଯ୍ୟଃ !

ବି.ଦ୍ର. - ନଗରୀ, କୁମାରୀ, ଗୌରୀ, ସୁନ୍ଦରୀ, ପୁରୀ ପ୍ରଭୃତି ଶବ୍ଦର ରୂପ ନାରୀ ଶବ୍ଦପରି ହୁଏ ।

ନଦୀ ଶବ୍ଦରୂପାଣାଂ ପ୍ରୟୋଗାନ୍ ପଶ୍ୟ ।

- (କ) ଇୟଂ ଯମୁନାନଦୀ ଅସ୍ତି । (ଡ) ମହିଳାଃ ନଦ୍ୟାଃ କଳମ୍ ଆନୟନ୍ତି ।
 (ଖ) ଅହଂ ନଦୀଂ ଗହ୍ମାମି । (ଡ) ନଦ୍ୟାଃ ତତଂ ସୁନ୍ଦରମ୍ ।
 (ଗ) ଅୟଂ ମାର୍ଗଃ ନଦ୍ୟା ସହ ଯାତି । (ଛ) ତ୍ୱଂ ନଦ୍ୟାଂ ସ୍ନାନଂ କରୋଷି ।
 (ଘ) ସଃ ନଦ୍ୟେ ପୁଷ୍ପାଣି ସମର୍ପୟତି । (ଜ) ହେ ନଦି ! ତ୍ୱଂ ପୂଜନୀୟା ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧। ‘ଭଗିନୀ’ ଶବ୍ଦର ଉପଯୁକ୍ତ ବିଭକ୍ତି ରୂପେଃ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନାନି ପୂରୟତ ।

- (କ) ମମ ଏକା ଜ୍ୟେଷ୍ଠା _____ ଅସ୍ତି । ରମେଶବ୍ୟ ଦେ କନିଷ୍ଠେ _____ ସଃ । ଅହଂ _____ ସହ ସଂସ୍କୃତେନ ଆଳପାମି । କନ୍ଦୁଦିନେ _____ ଅହମ୍ ଉପହାରାନ୍ ଦଦାମି । ହରିଃ _____ ପ୍ରିୟତି । ହେ _____, ଯୁୟଂ ଗୀତାଂ ପଠତ ।

୨। ଉଦାହରଣାନୁସାରଂ ରିଚ୍ଛାସ୍ଥାନାନି ପୂରୟତ ।

ଉଦାହରଣମ୍- ଇୟଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀଃ ଅସ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମ୍ୟାଃ ହସ୍ତେ କମଳମ୍ ଅସ୍ତି ।

- (କ) ଇୟଂ ସରସ୍ୱତୀ ଅସ୍ତି । _____ ହସ୍ତେ ବାଣୀ ଅସ୍ତି ।
 (ଖ) ଇୟଂ ମହାକାଳୀ ଅସ୍ତି । _____ ହସ୍ତେ ଖଡ୍ଗଃ ଅସ୍ତି ।
 (ଗ) ଇୟଂ ଗୃହିଣୀ ଅସ୍ତି । _____ ହସ୍ତେ ସ୍ଥାଳୀ ଅସ୍ତି ।

୩। ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନୁସାରେ ବିଭକ୍ତି ରୂପାଣି ଲିଖତ ।

	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
(କ) ପୁତ୍ରା — ପ୍ରଥମା :	_____	_____	_____
(ଖ) ଜନନୀ — ଦ୍ୱିତୀୟା :	_____	_____	_____
(ଗ) ନଗରୀ — ତୃତୀୟା :	_____	_____	_____
(ଘ) ବାଷ୍ପେବା — ଚତୁର୍ଥୀ :	_____	_____	_____
(ଙ) ବିଦୁଷୀ — ପଞ୍ଚମୀ :	_____	_____	_____
(ଚ) କୁମାରୀ — ଷଷ୍ଠୀ :	_____	_____	_____
(ଛ) ଶ୍ରେଣୀ — ସପ୍ତମୀ :	_____	_____	_____

ଉକାରାନ୍ତ ପୁଂଲିଙ୍ଗ

	ଭାନୁ (ସୂର୍ଯ୍ୟ)		
ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଭାନୁଃ	ଭାନୁ	ଭାନବଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ଭାନୁମ୍	ଭାନୁ	ଭାନୁନ୍
ତୃତୀୟା	ଭାନୁନା	ଭାନୁଭ୍ୟାମ୍	ଭାନୁଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ଭାନବେ	ଭାନୁଭ୍ୟାମ୍	ଭାନୁଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ଭାନେଃ	ଭାନୁଭ୍ୟାମ୍	ଭାନୁଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ଭାନେଃ	ଭାନେଃ	ଭାନୁନାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ଭାନୌ	ଭାନେଃ	ଭାନୁଷ୍ଠୁ
ସମୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ହେ ଭାନୋ !	ହେ ଭାନୁ !	ହେ ଭାନବଃ !

ଗୁରୁ, ସାଧୁ, ଶିଶୁ, ଲଘୁ, ବିଷ୍ଣୁ, ବାୟୁ, ବନ୍ଧୁ, ପଣ୍ଡା, ରତ୍ନ, ମଧୁ (ବସନ୍ତ), ଶତ୍ରୁ, ରିପୁ, ରେଣୁ, ବିନ୍ଦୁ, ସିନ୍ଧୁ, ଭୟ, ବିଷ୍ଣୁ ବରୁ (ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ) ପ୍ରଭୃତି ଉ-କାରାନ୍ତ ପୁଂଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦର ରୂପ ଭାନୁ ଶବ୍ଦରୂପ ପରି ।

ଗୁରୁଶବ୍ଦର ଷଷ୍ଠୀ ଓ ସପ୍ତମୀ ଦ୍ୱିବଚନରେ ‘ଗୁର୍ବୋଃ’ ହୁଏ । ଅସୁ (ପ୍ରାଣ) ଶବ୍ଦର ଏକବଚନାନ୍ତ ଓ ଦ୍ୱିବଚନାନ୍ତ ରୂପ ନାହିଁ । ଏହା ନିତ୍ୟ ବହୁବଚନାନ୍ତ ଯଥା- ଅସବଃ, ଅସୂନ୍ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଅଧୋଲିଖିତଶ୍ଳୋକୌ ପଠତ ।

- (କ) ଗୁରୁବ୍ରହ୍ମା ଗୁରୁବିଷ୍ଣୁଗୁରୁବେଦୋ ମହେଶ୍ୱରଃ ।
ଗୁରୁଃ ସାକ୍ଷାତ୍ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମଃ ॥
- (ଖ) ଅଜ୍ଞାନଚିମ୍ବିରାନ୍ଧସ୍ୟ ଜ୍ଞାନାଞ୍ଜନଶଳାକୟା ।
ଚକ୍ଷୁରୁନ୍ମାଳିତଂ ଯେନ ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମଃ ॥

ଅଭ୍ୟାସ

୧। ଉ-କାରାନ୍ତମୂଳଶବ୍ଦାନ୍ ନିରୂପୟତ ।

(କ) ହେ ବଟୋ ! ତପୋବନେ ପଶବଃ ହିଂସାଂ ନ କୁର୍ବନ୍ତି । ()(ଖ) ତତ୍ର ଭାନୋଃ ପ୍ରକାଶଃ ଭବତି । ()(ଗ) ତେ ସର୍ବେ ସାଧବଃ । ()(ଘ) ବୟଂ ପରସ୍ମରଂ ବନ୍ଧବଃ ଜବ ତିଷ୍ଠାମଃ । ()(ଙ) ଜନ୍ତବଃ ମରଣଶୀଳାଃ । ()

୨। ରିଚ୍ଛାମାନାନ୍ ନିରୂପୟତ ।

	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
(କ) ପ୍ରଥମା (ବଚ୍ଚ)	ବଚ୍ଚଃ	_____	ବଚବଃ
(ଖ) ଦ୍ୱିତୀୟା (ଗୁରୁ)	_____	_____	ଗୁରୁନ୍
(ଗ) ତୃତୀୟା (ଭାନୁ)	ଭାନୁନା	_____	_____
(ଘ) ଚତୁର୍ଥୀ (ଦୟାଳୁ)	_____	ଦୟାଳୁଭ୍ୟାମ୍	_____
(ଙ) ପଞ୍ଚମୀ (ବନ୍ଧୁ)	_____	_____	ବନ୍ଧୁଭ୍ୟଃ
(ଚ) ଷଷ୍ଠୀ (ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ)	ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୋଃ	_____	_____
(ଛ) ସପ୍ତମୀ (ଦାନବନ୍ଧୁ)	_____	ଦାନବନ୍ଧୋଃ	_____
(ଜ) ସମ୍ବୋଧନ (ରିପୁ)	ହେ ରିପୋ !	_____	_____

(ଖ) ଉ-କାରାନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ

ଧେନୁ

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଧେନୁଃ	ଧେନୁ	ଧେନବଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ଧେନୁମ୍	ଧେନୁ	ଧେନୁଃ
ତୃତୀୟା	ଧେନୁ	ଧେନୁଭ୍ୟାମ୍	ଧେନୁଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ଧେନୈ, ଧେନବେ	ଧେନୁଭ୍ୟାମ୍	ଧେନୁଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ଧେନୁଃ, ଧେନୋଃ	ଧେନୁଭ୍ୟାମ୍	ଧେନୁଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ଧେନୁଃ, ଧେନୋଃ	ଧେନୌଃ	ଧେନୁନାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ଧେନୁମ୍, ଧେନୌ	ଧେନୌଃ	ଧେନୁଷ୍ଠୁ
ସମ୍ବୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ହେ ଧେନୋ !	ହେ ଧେନୁ !	ହେ ଧେନବଃ !

ତନ୍ମୁ (ଶରୀର) ରଜ୍ଜୁ (ଦଉଡ଼ି), ରେଣୁ ଓ ସ୍ନାୟୁ ପ୍ରଭୃତି ଉ-କାରାନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦର ରୂପ ଧେନୁ ଶବ୍ଦରୂପ ପରି ହେବ ।

ଅଧୋଲିଖିତାନ୍ତି ବାକ୍ୟାନ୍ତି ପଠତ ।

ଇୟଂ ମମ ଧେନୁଃ । ଅହମ୍ ଇମାଂ ଧେନୁଂ ସ୍ବେହେନ ପାଳୟାମି । ଧେନୁଃ ପରିବାର ସଦସ୍ୟଃ ସୁସ୍ଥଃ । ଅହଂ ଧେନବେ ପ୍ରବୃତ୍ତଂ ତୃଣଂ ଦଦାମି । ଧେନୁଃ ପ୍ରବୃତ୍ତଂ ଦୁଗ୍ଧଂ ପ୍ରାପ୍ନୋତି । ଧେନୁଃ ଗତିଃ ଦର୍ଶନାୟା ଅସ୍ତି । ଅହଂ ଧେନୁମ୍ ଅତୀବ ସ୍ନିହ୍ୟାମି । ହେ ଧେନୋ ! ତ୍ବଂ ମମ ଦ୍ବିତୀୟା ମାତା ।

(ଗ) ଉ-କାରାତ କ୍ଳାବଲିଙ୍ଗ

ମଧୁ

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ବିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ମଧୁ	ମଧୁନା	ମଧୁନି
ଦ୍ବିତୀୟା	ମଧୁ	ମଧୁନା	ମଧୁନି
ତୃତୀୟା	ମଧୁନା	ମଧୁଭ୍ୟାମ୍	ମଧୁଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ମଧୁନେ	ମଧୁଭ୍ୟାମ୍	ମଧୁଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ମଧୁନଃ	ମଧୁଭ୍ୟାମ୍	ମଧୁଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ମଧୁନଃ	ମଧୁନୋଃ	ମଧୁନାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ମଧୁନି	ମଧୁନୋଃ	ମଧୁଷୁ
ସମ୍ବୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ହେ ମଧୁ / ମଧୋ !	ହେ ମଧୁନା !	ହେ ମଧୁନି !

ଜାନୁ, ଅଶ୍ବ, ଦାରୁ, ବସ୍ତ୍ର, ଶ୍ବଶୁ, ତାଳୁ, ଅମ୍ଭ ଇତ୍ୟାଦି ସମସ୍ତ ଉକାରାତ ନପୁଂସକଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦର ରୂପ ମଧୁଶବ୍ଦରୂପ ପରି ।

ଅଧୋଲିଖିତାନ୍ତି ବାକ୍ୟାନ୍ତି ପଠତ ।

ମହାଶୟ ଉବଚତଃ । ସକାଶେ ମଧୁ ଅସ୍ତି କିମ୍ ? ଅହଂ କିଞ୍ଚିତ୍ ମଧୁ ଲଭାମି । ମଧୁନା ସହ ଔଷଧଂ ଖାଦିଷ୍ୟାମି । ଅତୋଽହଂ ମଧୁନେ ଅତ୍ର ଆଗତଃ । ମଧୁନଃ ଦୂରେ ଗତୁଂ ମଧୁପଃ ନ ଲଭତି । ମଧୁନଃ ସ୍ବାଦଃ ଅଧିକଃ । ମଧୁନି ବହବଃ ଗୁଣଃ ସନ୍ତି । ହେ ମଧୁ ! ତ୍ବମ୍ ଅତୀବ ହିତକାରି ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧ । ଅଧଃ ପୁଂଲିଙ୍ଗ-ନପୁଂସକଲିଙ୍ଗଶବ୍ଦାନାଂ ମିଶ୍ରଣଂ କର୍ତ୍ତେତ । ପୃଥକ୍ କୁରୁତ ।

ମଧୁ, ସାଧୁ, ଗୁରୁ, ବସ୍ତ୍ର, ଅଶ୍ବ, ବନ୍ଧୁ, ବନ୍ଧୁ, ଅମ୍ଭ, ଶିଶୁ

ପୁଂଲିଙ୍ଗଶବ୍ଦ

ନପୁଂସକଲିଙ୍ଗଶବ୍ଦ

୨ । ନିମ୍ନସ୍ଥିତବିଶେଷଣପଦଯୋଃ ଯଥାନିର୍ଦ୍ଦେଶମ୍ ଉଚ୍ଚରଂ ଦେହି ।

	ବହୁ, ସ୍ବାଦୁ	ପୁଂଲିଙ୍ଗ ବହୁବଚନ	ନପୁଂସକ ବହୁବଚନ
ଯଥା :	ପ୍ରଥମା-	ବହବଃ, ସ୍ବାଦବଃ	ବହୁନି ସ୍ବାଦୁନି
	ଦ୍ବିତୀୟା-	ବହୁନ, ସ୍ବାଦୁନ	_____
	ତୃତୀୟା-	ବହୁଭିଃ, ସ୍ବାଦୁଭିଃ	_____

ଚତୁର୍ଥୀ-	ବହୁଭ୍ୟଃ, ସ୍ବାଦୁଭ୍ୟଃ	_____	_____
ପଞ୍ଚମୀ-	ବହୁଭ୍ୟଃ, ସ୍ବାଦୁଭ୍ୟଃ	_____	_____
ଷଷ୍ଠୀ-	ବହୁନାମ୍, ସ୍ବାଦୁନାମ୍	_____	_____
ସପ୍ତମୀ-	ବହୁଷୁ, ସ୍ବାଦୁଷୁ	_____	_____

(ଘ) ଇ-କାରାନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ

ବଧୂ

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ବଧୂଃ	ବଧୌ	ବଧୂଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ବଧୂମ୍	ବଧୌ	ବଧୂଃ
ତୃତୀୟା	ବଧା	ବଧୂଭ୍ୟାମ୍	ବଧୂଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ବଧୌ	ବଧୂଭ୍ୟାମ୍	ବଧୂଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ବଧାଃ	ବଧୂଭ୍ୟାମ୍	ବଧୂଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ବଧାଃ	ବଧୌଃ	ବଧୂନାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ବଧାମ୍	ବଧୌଃ	ବଧୂଷୁ
ସମ୍ବୋଧନ	ହେ ବଧୂ !	ହେ ବଧୌ !	ହେ ବଧୂଃ !

ଚନ୍ଦ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ର, ଚନ୍ଦ୍ର (ଶରୀର), ପୁତ୍ରବଧୂ, ଶ୍ୱଶୁର, ସରସ୍ୱତୀ ପ୍ରଭୃତି ଇ-କାରାନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗଶବ୍ଦର ରୂପ ବଧୂ ଶବ୍ଦରୂପ ପରି । ପ୍ରସ୍ତୁ ଶବ୍ଦର ରୂପ ଦ୍ୱିତୀୟା ଏକବଚନ ଓ ବହୁବଚନରେ ଯଥାକ୍ରମେ ‘ପ୍ରସ୍ତୁମ୍’ ଓ ‘ପ୍ରସ୍ତୁଃ’ ହୁଏ ।

ବାକ୍ୟପ୍ରୟୋଗଃ ।

ଇୟଂ ନବବଧୂଃ ଲଜ୍ଜାଶୀଳା । ଇମାଂ ନବବଧୂଂ ଦ୍ରଷ୍ଟୁମ୍ ଅଦ୍ୟ ସ୍ଥିୟଃ ଆଗତଃ । ଅନୟା ନବବଧୂା ସହ ତାଃ ବହୁକାଳଂ ନେଷ୍ୟାନ୍ତି । ଅସ୍ୟୈ ନବବଧୌ ତାସୁ କାଷ୍ଠନ ଉପହାରାନଂ ଦାସ୍ୟାନ୍ତି । ତାଃ ସର୍ବାଃ ନବବଧୂଃ ମିଷ୍ଟାନ୍ନଂ ପ୍ରାପ୍ତବତ୍ୟଃ । ଅସ୍ୟାଃ ନବବଧୂଃ ରୂପମ୍ ଅତୀବ ସୁନ୍ଦରମ୍ । ଅସ୍ୟାଂ ନବବଧୂାଂ ସର୍ବେଷାଂ ପ୍ରୀତିଃ ଗତୀରା । ହେ ନବବଧୂ !, ପରିବାରେ ସର୍ବେଷୁ ସାମାଜିକ୍ୟଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପୟ ।

ଉ-କାରାନ୍ତ ପୁଂଲିଙ୍ଗ

ପିତୃ

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ପିତା	ପିତରୌ	ପିତରଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ପିତରମ୍	ପିତରୌ	ପିତୃନ୍
ତୃତୀୟା	ପିତ୍ରା	ପିତୃଭ୍ୟାମ୍	ପିତୃଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ପିତ୍ରେ	ପିତୃଭ୍ୟାମ୍	ପିତୃଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ପିତୁଃ	ପିତୃଭ୍ୟାମ୍	ପିତୃଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ପିତୁଃ	ପିତ୍ରେଃ	ପିତୃଣାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ପିତରି	ପିତ୍ରେଃ	ପିତୃଷୁ
ସମ୍ବୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ହେ ପିତଃ !	ହେ ପିତରୌ !	ହେ ପିତରଃ !

ଭାବୁ, ଦେବୁ, ଜାମାବୁ, ନୁ-ଏକ କେତୋଟି ଶବ୍ଦର ରୂପ ପିତୃ ଶବ୍ଦର ରୂପପରି । କେବଳ 'ନୁ' ଶବ୍ଦର ଷଷ୍ଠୀ ବହୁବଚନରେ ଦୁଇପ୍ରକାର ରୂପ ହୁଏ । ଯଥା- ନୃଣାମ୍ ଓ ନୃଣାମ୍ । (ନୁ - ନର)

ପିତା ମାତା ନନାନ୍ଦା ନା ସବ୍ୟସ୍ତ୍ର-ଭାବୁ-ମାତରଃ ।

ଜାମାତା ଦୁହିତା ଦେବା ନ ତୃନତ୍ରା ଜମେ ଦଶା ॥

ଏକ ଦଶତି ଶବ୍ଦର ପ୍ରଥମା ଦ୍ବିବଚନଠାରୁ ଚାରିଗୋଟି ବିଭକ୍ତି ରୂପରେ ଅନ୍ୟ ରକାରର ବୃଦ୍ଧି (ଆର) ହୁଏ ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟରେ ମାତୃ, ନନାନ୍ଦୁ, ଯାତୃ ଓ ଦୁହିତୃ ଶବ୍ଦ ସ୍ଥାନିଜ, ବାକିତକ ପୁଂଲିଙ୍ଗ ।

ଦାତୃ

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ବିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଦାତା	ଦାତାରୌ	ଦାତାରଃ
ଦ୍ବିତୀୟା	ଦାତାରମ୍	ଦାତାରୌ	ଦାତୃନ୍
ତୃତୀୟା	ଦାତ୍ରା	ଦାତୃଭ୍ୟାମ୍	ଦାତୃଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ଦାତ୍ରେ	ଦାତୃଭ୍ୟାମ୍	ଦାତୃଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ଦାତୁଃ	ଦାତୃଭ୍ୟାମ୍	ଦାତୃଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ଦାତୁଃ	ଦାତ୍ରୋଃ	ଦାତୃଣାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ଦାତରି	ଦାତ୍ରୋଃ	ଦାତୃଷୁ
ସମୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ହେ ଦାତଃ !	ହେ ଦାତାରୌ !	ହେ ଦାତାରଃ !

ଧାତୁ, ବିଧାତୁ, କର୍ତ୍ତୃ, ଶ୍ରେୟ, ନେତୃ, ସବିତୃ, ପ୍ରଣେତୃ, ଶିକ୍ଷୟିତୃ, ରକ୍ଷୟିତୃ, ଅଧିଷ୍ଠାତୃ ଓ ହର୍ତ୍ତୃ ପ୍ରଭୃତି ର କାରାକ ପୁଂଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦର ରୂପ ଦାତୃଶବ୍ଦର ରୂପପରି ।

ବାକ୍ୟପ୍ରୟୋଗଃ ।

ମମ ପିତା ଦାତା ଅସ୍ତି । ଅହଂ ମମ ଦାତାରଂ ପିତରଂ ନମାମି । ମମ ଦାତ୍ରା ପିତ୍ରା ଦାନଂ ଦାୟତେ । ମମ ଦାତ୍ରେ ପିତ୍ରେ ଅନନ୍ୟ କିମପି ନ ରୋଚତେ । ସଃ ମମ ଦାତୁଃ ପିତୁଃ ଦାନଂ ସ୍ବାକରୋତି । ସର୍ବେ ମମ ଦାତୁଃ ପିତୁଃ ସ୍ମରଣଂ କୁର୍ବନ୍ତି । ପୁତ୍ରଃ ଦାତରି ପିତରି ସାଧୁଃ । ହେ ଦାତଃ ପିତଃ, ଭବାନ୍ ମହାନ୍ ଖଲୁ ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧ । ରେଖାଙ୍କିତ ସ୍ଥାନେଷୁ ପିତୃଶବ୍ଦସ୍ୟ ଯଥାର୍ଥରୂପେଷାଃ ପୁନର୍ଲେଖନଂ କରୁତ ।

ଦଶରଥଃ ରାମସ୍ୟ ଜନକଃ ଆସୀତ୍ । ସଃ ଜନକସ୍ୟ ଆଜ୍ଞୟା ବନଂ ଗତବାନ୍ । ତସ୍ୟ ଜନକେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଆସୀତ୍ । ଜନକେନ ଦତ୍ତଃ ଆଦେଶଃ ପାଳନୀୟଃ ।

୨ । ବାକ୍ୟସ୍ମିତାନାଂ ରେଖାଙ୍କିତପଦାନାଂ ମୂଳଶବ୍ଦଂ ବିଭକ୍ତିଂ ବଚନଂ ଚ ନିରୂପୟତ ।

- (କ) ପିତା ଔଷଧାଳୟଂ ଗच्छତି । () _____
- (ଖ) ରାମଃ ଦାତାରଂ ନମତି । () _____
- (ଗ) ଦୋଷ୍ଟା ଗୋପାଳନୟନ୍ତଃ । () _____
- (ଘ) ରାମାୟଣସ୍ୟ ରଚୟିତୁଃ ନାମ କିମ୍ ? () _____

- (ଡ) ଅତ୍ର ସର୍ବେ ବିକ୍ରେତାରଃ । () _____
 (ଚ) ବକ୍ତ୍ରେ କିଂ ଦାସ୍ୟସି ? () _____
 (ଛ) ଭର୍ତ୍ତ୍ତ୍ରି ମମ ବିଶ୍ୱାସଃ ଅସ୍ତି । () _____
 (ଜ) ତେ ନେତୁଃ ଚର୍ଚ୍ଚା କୁର୍ବନ୍ତି । () _____

୩। ଉଦାହରଣାନୁସାରଂ ବାକ୍ୟପରିବର୍ତ୍ତନଂ କୁରୁତ ।

ଯଥା- ଭର୍ତ୍ତାରଃ ପ୍ରସନ୍ନଃ ସନ୍ତି ।

ଭର୍ତ୍ତା ପ୍ରସନ୍ନଃ ଅସ୍ତି ।

- (କ) ପିତରଃ ଭ୍ରାତୃଭ୍ୟଃ ଯଜ୍ଞନ୍ତି । _____
 (ଖ) ଶ୍ରୀମିତ୍ରଃ କର୍ତ୍ତୃଭ୍ୟଃ ଧନାନି ନୟନ୍ତି । _____
 (ଗ) ପିତୃଭ୍ୟଃ ନମଃ । _____
 (ଘ) ଜନଃ ନେତୃଭିଃ ସହ ଗଞ୍ଜନ୍ତି । _____
 (ଙ) ଲୋକାଃ ବକ୍ତୃଣାଂ ବଚନାନି ପାଳୟନ୍ତି । _____

୪। ଶ୍ଳୋକଦ୍ୱୟଂ ସ୍ମରତ ।

- (କ) ପିତା ଧର୍ମଃ ପିତା ସ୍ୱର୍ଗଃ ପିତା ହି ପରମଂ ତପଃ ।
 ପିତରି ପ୍ରୀତିମାପନ୍ନେ ପ୍ରୀୟନ୍ତେ ସର୍ବଦେବତାଃ ॥
 (ଖ) ପିତାହମସ୍ୟ ଜଗତୋ ମାତା ଧାତା ପିତାମହଃ ।
 ବେଦ୍ୟଂ ପବିତ୍ରମୋକ୍ଷାର ଉକ୍ତ୍ୟାମ ଯଜ୍ଞରେବ ଚ ॥ (ଗୀତା- ୯.୧୭)

୫। କୋଷକସ୍ତୁ ଶବ୍ଦସ୍ୟ ଉଚିତଂ ରୂପଂ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନଂ ପୂରୟତ ।

- (କ) ଦେବୋ ଦେବୀ ଚ ନଃ ସର୍ବସୁଖସ୍ୟ _____ (ଦାତୃ- ପ୍ରଥମା)
 (ଖ) _____ ଭରବତେ ନମଃ । (ପରମଦାତୃ- ୪ର୍ଥୀ)
 (ଗ) ପରମଦାତ୍ତରି _____ ଅବିଚଳା ଚ ସ୍ୟାତ୍ ଅସ୍ମାକଂ ଭକ୍ତିଃ । (ବିଧାତୃ- ୭ମୀ)
 (ଘ) _____ ଦେବାନ୍ ସର୍ବଦା ସ୍ମରାମଃ । (ଦାତୃ- ୨ୟା)

ଗ-କାରାନ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ

ମାତୃ (ମା)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ମାତା	ମାତରୌ	ମାତରଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ମାତରମ୍	ମାତରୌ	ମାତୃଃ
ତୃତୀୟା	ମାତ୍ରା	ମାତୃଭ୍ୟାମ୍	ମାତୃଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ମାତ୍ରେ	ମାତୃଭ୍ୟାମ୍	ମାତୃଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ମାତୁଃ	ମାତୃଭ୍ୟାମ୍	ମାତୃଭ୍ୟଃ

ଷଷ୍ଠୀ	ମାତୃଃ	ମାତୃଃ	ମାତୃଃ ଶାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ମାତୃରି	ମାତୃଃ	ମାତୃଷୁ

ସମ୍ବୋଧନ (ପ୍ରଥମା) ହେ ମାତଃ ! ହେ ମାତରୋ ! ହେ ମାତରଃ !

ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ଚକାରାନ୍ତ ଶବ୍ଦ ମୋଟରେ ପାଞ୍ଚଟି- ଦୁହିତୃ, ମାତୃ, ଯାତୃ, ନନାତୃ ଓ ସ୍ୱସ୍ତ । ମାତୃ ଶବ୍ଦରୂପ ପରି ଦୁହିତୃ, ଯାତୃ ଓ ନନାତୃ ଶବ୍ଦରୂପ ହୁଏ । ସ୍ୱସ୍ତ ଶବ୍ଦର ରୂପ ଦାତୃ ଶବ୍ଦରୂପ ପରି ମାତ୍ର ଏହାର ଦ୍ୱିତୀୟା ବହୁବଚନରେ 'ସ୍ୱସ୍ତୁଃ' ହୁଏ । ମାତୃସ୍ୱସ୍ତ/ମାତୃଷ୍ୱସ୍ତ (ମାତ୍ରସୀ) ଓ ପିତୃସ୍ୱସ୍ତ/ପିତୃଷ୍ୱସ୍ତ (ପିତ୍ରସୀ) ଶବ୍ଦର ରୂପ ସ୍ୱସ୍ତ (ଭଉଣୀ) ଶବ୍ଦର ରୂପ ପରି ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧। ଅଧୋଲିଖିତବାକ୍ୟାନାଂ ମାତୃଭାଷୟା ଅନୁବାଦଂ କରୁତ ।

ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ତିସ୍ରଃ ମାତରଃ ଆସନ୍ ।

ଜନ୍ମଭୂମିଃ ଅସ୍ଥାକମ୍ ଅପରା ମାତା ।

ସଃ ଦାତାଂ ମାତୃଭ୍ୟାଂ ପାଳିତଃ ।

ସଃ ମାତୃଭ୍ୟଃ ଆଶିଷଃ ପ୍ରାପ୍ନୋତି ।

ହେ ମାତରୋ !, ବୟଂ ଯୁବାଂ ନ ବିସ୍ମରାମଃ ।

ହେ ମାତରଃ !, ଯୁଷ୍ମାନ୍ ବୟଂ ନିତ୍ୟଂ ନମାମଃ ।

ଶିଶୁଃ ମାତୁଃ ଅକେ ଉପବିଶତି ।

ମାତ୍ରା ଭାଗବତଂ ପଠିତମ୍ ।

୨। ପିତୃଶବ୍ଦସ୍ଥାନେ ମାତୃଶବ୍ଦରୂପାଣାଂ ପ୍ରୟୋଗଂ କରୁତ ।

(କ) ତବ ପିତୁଃ ନାମ କିମ୍ ? _____

(ଖ) ତ୍ୱଂ କିଂ ପିତ୍ରା ସହ ଗଚ୍ଛସି ? _____

(ଗ) ଅହଂ ପିତ୍ରେ ଭୋଜନମ୍ ଆନୟାମି । _____

(ଘ) ସଃ ପିତୁଃ ଶାସନେ ତିଷ୍ଠତି । _____

(ଙ) ମମ ପିତରି ଭକ୍ତିଃ ଅସ୍ତି । _____

୩-କାରାନ୍ତ ପୁଂଲିଙ୍ଗ/ ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ

ଗୋ

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଗୌଃ	ଗାବୋ	ଗାବଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ଗାମ୍	ଗାବୋ	ଗାଃ
ତୃତୀୟା	ଗବା	ଗୋଭ୍ୟାମ୍	ଗୋଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ଗବେ	ଗୋଭ୍ୟାମ୍	ଗୋଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ଗୋଃ	ଗୋଭ୍ୟାମ୍	ଗୋଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ଗୋଃ	ଗବୋଃ	ଗବାମ୍

ସପ୍ତମୀ	ଗବି	ଗବୋଃ	ଗୋଷୁ
ସମୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ଗୌଃ ।	ଗାବୌ ।	ଗାବଃ ।

ଗୋ ଶବ୍ଦ ଗାଈକୁ ବୁଝାଉଥିଲେ ସ୍ଥାଳିଙ୍ଗ ହୁଏ । ଯଥା- ଜୟଂ ଗୌଃ କୃଷା । କୃଷା ଥର୍କରେ 'ଅୟଂ ଗୌଃ କୃଷା' ।

ଗୋ ଶବ୍ଦ ସମାସାନ୍ତ ହେଲେ 'ଗବା' ହୁଏ । ଯଥା- ଦେବଗବା । ଏହାର ରୂପ ନଦୀ ଶବ୍ଦପରି ହୁଏ ।

ବାକ୍ୟପ୍ରୟୋଗଃ (ପଶ୍ୟତ- ପଠତ) ।

(କ) ଗାବଃ କ୍ଷେତ୍ରେ ଚରନ୍ତି ।

(ଖ) ଗୋପାଳଃ ଗାଃ ଚାରୟତି ।

(ଗ) ସଃ ସଦା ଗୋଭିଃ ସହ ଡିଷ୍ଠତି ।

(ଘ) ଗୋଭ୍ୟଃ ପ୍ରଜାଭ୍ୟଃ ଚ ସ୍ଵସ୍ତି ।

(ଙ) ଗୋଭ୍ୟଃ ଦୃଶାନି ଦେହି ।

(ଚ) ବୟଂ ଗୋଭ୍ୟଃ ଦୁଗ୍ଧଂ ପ୍ରାପ୍नुମଃ ।

(ଛ) ଗବାମ୍ ମଧ୍ୟେ ବସାମ୍ୟହମ୍ ।

(ଜ) ଗବାଂ ଗୋଷୁ ବା କୃଷା ବହୁକ୍ଷୀରା ।

(ଝ) ଭାରତୀୟଃ ଗୋଷୁ ମାତୃବତ୍ ଭକ୍ତିଂ କୁର୍ବନ୍ତି ।

ବ୍ୟଞ୍ଜନାନ୍ତ ଶବ୍ଦରୂପ

ରାଜନ୍ (ଅନ୍-ଭାଗାନ୍ତ ପୁଂଲିଙ୍ଗ) (ରାଜା)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ରାଜା	ରାଜାନୌ	ରାଜାନଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ରାଜାନମ୍	ରାଜାନୌ	ରାଜଃ
ତୃତୀୟା	ରାଜା	ରାଜଭ୍ୟାମ୍	ରାଜଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ରାଜେ	ରାଜଭ୍ୟାମ୍	ରାଜଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ରାଜଃ	ରାଜଭ୍ୟାମ୍	ରାଜଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ରାଜଃ	ରାଜେଭ୍ୟଃ	ରାଜାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ରାଜି / ରାଜନ୍	ରାଜେଭ୍ୟଃ	ରାଜସୁ
ସମ୍ବୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ରାଜନ୍ !	ରାଜାନୌ !	ରାଜାନଃ !

ମହାନ୍ ରାଜା = ମହାରାଜଃ (କର୍ମଧାରୟଃ) । କଳିଙ୍ଗାନାଂ ରାଜା = କଳିଙ୍ଗରାଜଃ (ଷଷ୍ଠୀତତ୍ ପୁରୁଷଃ) । ଏହିପରି ଦେବରାଜ, ମଗଧରାଜ, ପଶ୍ଚିମରାଜ ଇତ୍ୟାଦି ରାଜାନ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକର ରୂପ ବାଳକ ଶବ୍ଦରୂପ ପରି ହେବ ବୋଲି ମନେରଖିବାକୁ ହେବ ।

ଆମ୍ଭନ୍- (ଆତ୍ମା/ ସ୍ୱୟମ୍)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଆତ୍ମା	ଆତ୍ମାନୌ	ଆତ୍ମାନଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ଆତ୍ମାନମ୍	ଆତ୍ମାନୌ	ଆତ୍ମନଃ
ତୃତୀୟା	ଆତ୍ମନା	ଆତ୍ମଭ୍ୟାମ୍	ଆତ୍ମଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ଆତ୍ମନେ	ଆତ୍ମଭ୍ୟାମ୍	ଆତ୍ମଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ଆତ୍ମନଃ	ଆତ୍ମଭ୍ୟାମ୍	ଆତ୍ମଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ଆତ୍ମନଃ	ଆତ୍ମନେଭ୍ୟଃ	ଆତ୍ମନାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ଆତ୍ମନ୍	ଆତ୍ମନେଭ୍ୟଃ	ଆତ୍ମସୁ
ସମ୍ବୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ଆତ୍ମନ୍ !	ଆତ୍ମାନୌ !	ଆତ୍ମାନଃ !

ବ୍ରହ୍ମନ୍, କୃତକର୍ମନ୍, ପରମାତ୍ମନ୍, ଜୀବାତ୍ମନ୍, ଧର୍ମାତ୍ମନ୍, ମହାତ୍ମନ୍, କୃଷ୍ଣବର୍ମନ୍ (ଅଗ୍ନି), ଦ୍ୱିଜନ୍ମନ୍ ପ୍ରଭୃତି ଶବ୍ଦର ରୂପ ଆତ୍ମନ୍ ଶବ୍ଦରୂପ ପରି । ‘ଶ୍ୱନ୍’ ବ୍ୟତୀତ ଯେଉଁ ଶବ୍ଦର ‘ଅନ୍’ ପୂର୍ବସ୍ଥ ସଂଯୁକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣର ଅନ୍ତରେ ‘ମ’ କିମ୍ବା ‘ବ’ ଥାଏ । ସେସବୁ ଆତ୍ମନ୍ ପରି ରୂପ ହୁଅନ୍ତି ।

*. ନ ସଂଯୋଗାଦ୍‌ମିତାତ୍ ।

୧। ବାକ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ ।

ଏକଃ ରାଜା ଆସାତ୍ ।

ପ୍ରଜାଃ ତଂ ରାଜାନଂ ଦେବମ୍ ଜତି ପୂଜୟନ୍ତି ।

ସେନାପତିଃ ରାଜା ସହ ଅଗଚ୍ଛତ୍ ।

ତସ୍ମିନ୍ ରାଜେ ସତ୍ୟବଚନଂ ରୋଚତେ ।

ତସ୍ମାତ୍ ରାଜଃ ପ୍ରଜାଃ ସାହାୟଂ ଲଭତେ ।

ତସ୍ୟ ରାଜଃ ନାମ ମୁଖେ ମୁଖେ ବର୍ତ୍ତତେ ।

ତସ୍ୟ ରାଜଃ କାର୍ତ୍ତିଃ ସର୍ବେଃ ଗାୟତେ ।

ତସ୍ମିନ୍ ରାଜି ସର୍ବେଷାଂ ପ୍ରୀତିଃ ବର୍ତ୍ତତେ ।

ହେ ରାଜନ !, ମୟି ଦୟାଂ କୁରୁ ।

୨। ଅଧୋଲିଖିତବାକ୍ୟାନି ପଠତ ।

ଅୟମ୍ ଆମ୍ବା ବ୍ରହ୍ମ । ଯଃ ଆମ୍ବାନଂ ନ ଜାନାତି, ସଃ କିମପି ନ ଜାନାତି । ଆମ୍ବାନମ୍ ଆମ୍ବାନା ଜାନାହି । ଆମ୍ବାନେ ସର୍ବଂ କୁରୁ । ଶାନ୍ତିଃ ଆମ୍ବାନଃ ଏବ ଉଦଭବତି । ଆମ୍ବା ଏବ ଆମ୍ବାନଃ ବନ୍ଧୁଃ । ଅତଃ ଆମ୍ବାନି ବାସଂ କୁରୁ । ହେ ଆମ୍ବାନ, ମୋହନିଦ୍ରାଂ ପରିହର ।

(ଇନ-ଭାଗାତ ପୂଲିଙ୍ଗ) ଗୁଣିନ୍ (ଗୁଣବାନ/ ଗୁଣୀ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଗୁଣୀ	ଗୁଣିନୌ	ଗୁଣିନଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ଗୁଣିନମ୍	ଗୁଣିନୌ	ଗୁଣିନଃ
ତୃତୀୟା	ଗୁଣିନା	ଗୁଣିଭ୍ୟାମ୍	ଗୁଣିଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ଗୁଣିନେ	ଗୁଣିଭ୍ୟାମ୍	ଗୁଣିଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ଗୁଣିନଃ	ଗୁଣିଭ୍ୟାମ୍	ଗୁଣିଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ଗୁଣିନଃ	ଗୁଣିନୋଃ	ଗୁଣିନାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ଗୁଣିନି	ଗୁଣିନୋଃ	ଗୁଣିଷୁ
ସମୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ଗୁଣିନ୍ !	ଗୁଣିନୌ !	ଗୁଣିନଃ !

ଅର୍ଥେନ, ଏକାକିନ, କୃତିନ, ଜ୍ଞାନିନ, ଧନିନ, ତପସ୍ୱିନ, ବଳିନ, ମନ୍ତ୍ରିନ, ମେଧାବିନ, ରୋଗିନ, ସ୍ୱାମିନ, ମନସ୍ୱିନ, ପାପିନ, ଯୋଗିନ, ସାକ୍ଷିନ୍ ପ୍ରଭୃତି ଇନ-ଭାଗାତ ପୂଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦର ରୂପ ଗୁଣିନ୍ ଶବ୍ଦର ରୂପପରି ।

ବାକ୍ୟପ୍ରୟୋଗ ।

(କ) ଅୟଂ ଜନଃ ଗୁଣୀ ଅସ୍ତି । ଇମଂ ଗୁଣିନଂ ଜନଂ ସର୍ବେ ଉପଗଚ୍ଛନ୍ତି । ଅସ୍ମିନ୍ ଗୁଣିନେ ଜନାୟ ତେ ଉପହାରାନ୍ ଯଜ୍ଞନ୍ତି । ଅସ୍ୟ ଗୁଣିନଃ ଜନସ୍ୟ ନିଜାପରବୁଦ୍ଧିଃ ନାସ୍ତି । ଅସ୍ମିନ୍ ଗୁଣିନେ ଜନେ ସର୍ବେ ସ୍ୱହସନ୍ତି । ଗୁଣିନଃ ଜନାତ୍ ସତ୍ପରାମର୍ଶଃ ଲଭ୍ୟତେ । ଗୁଣିନା ସଭା ବିଭାତି ।

ଅଭ୍ୟାସ

‘ଗୁଣା’ ଇତ୍ୟାସ୍ୟ ସ୍ଥାଳିଙ୍ଗରୂପ ‘ଗୁଣିନୀ’ ଭବତି । ତସ୍ୟ ରୂପାଣି ‘ନଦୀ’ ବତ୍ ଭବନ୍ତି । ଅଧୋଲିଖିତଶବ୍ଦାନାଂ ସ୍ଥାଳିଙ୍ଗରୂପଂ କିଂ ଭବେତ୍ ?

ଭଦ୍ରାହରଣ - ଗୁଣା- ଗୁଣିନୀ
ରୋଗୀ- ରୋଗିଣୀ

ଜ୍ଞାନୀ	_____	ବୈରୀ	_____
ମେଧାବୀ	_____	ସାକ୍ଷୀ	_____
ହସ୍ତୀ	_____	ଗୃହୀ	_____
ଏକାକୀ	_____	ମନ୍ତ୍ରୀ	_____
କୁଶଳୀ	_____	ଯନ୍ତ୍ରୀ	_____
ଧନୀ	_____	ଉପକାରୀ	_____
ତପସ୍ବୀ	_____	ମନୀଷୀ	_____
ପ୍ରତିବେଶୀ	_____	ହିତାକାଞ୍ଚୀ	_____
ଦୂରଦର୍ଶୀ	_____	ମୃଦୁଭାଷୀ	_____
ସତ୍ୟବାଦୀ	_____	ହୃତଚାରୀ	_____

ପଥନ୍ (ଇନ୍-ଭାଗାତ ପୁଲିଙ୍ଗ) (ବାଚ/ ମାର୍ଗ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ବିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ପଦ୍ମଃ	ପଦ୍ମାନ୍ତୌ	ପଦ୍ମାନଃ
ଦ୍ବିତୀୟା	ପଦ୍ମାନମ୍	ପଦ୍ମାନ୍ତୌ	ପଥଃ
ତୃତୀୟା	ପଥା	ପଥଭ୍ୟାମ୍	ପଥୁରିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ପଥେ	ପଥଭ୍ୟାମ୍	ପଥୁର୍ଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ପଥଃ	ପଥଭ୍ୟାମ୍	ପଥୁର୍ଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ପଥଃ	ପଥୋଃ	ପଥାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ପଥ୍	ପଥୋଃ	ପଥୁଷ୍
ସମୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ପଦ୍ମଃ ।	ପଦ୍ମାନ୍ତୌ ।	ପଦ୍ମାନଃ ।

ମଥନ୍ (ମଦୁନ-ଦଣ୍ଡ) ଶବ୍ଦର ରୂପ ପଥନ୍ ଶବ୍ଦର ରୂପପରି ।

ବାକ୍ୟପ୍ରୟୋଗଃ ।

ଜ୍ଞାନଂ ବିନା ଛାତ୍ରାଣାଂ ନାନ୍ୟଃ ପଦ୍ମଃ ଅସ୍ତି । ତସ୍ମାତ୍ ଏବଂ ପଦ୍ମାନଂ ଛାତ୍ରଃ ସମାଶ୍ରୟତୁ । ଅନେନ ପଥା ଭଗବତଃ ଉପଲକ୍ଷିଃ ସମ୍ଭବେତ୍ । ଅସ୍ମେ ପଥେ ଆତ୍ମସମର୍ପଣମ୍ ଆବଶ୍ୟକମ୍ । ଅସ୍ମାତ୍ ପଥଃ ବିରୂପିତଃ ମା ଭବେତ୍ । ଅସ୍ୟ ପଥଃ ଲଘନଂ ହାନିକାରକମ୍ । ତଥାପି ଅସ୍ମିନ୍ ପଥ୍ ମହାନ୍ ଆନନ୍ଦଃ ଅସ୍ତି ।

ଅର୍ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷାତ-ଗଛତ୍ (ପୁଂଲିଙ୍ଗ) (ଯାଉଥିବା, ଯାଉଯାଉ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଗଛନ୍	ଗଛନ୍ତୋ	ଗଛନ୍ତଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ଗଛତମ୍	ଗଛନ୍ତୋ	ଗଛନ୍ତଃ
ତୃତୀୟା	ଗଛତା	ଗଛଭ୍ୟାମ୍	ଗଛଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ଗଛତେ	ଗଛଭ୍ୟାମ୍	ଗଛଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ଗଛତଃ	ଗଛଭ୍ୟାମ୍	ଗଛଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ଗଛତଃ	ଗଛତୋଃ	ଗଛତାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ଗଛତି	ଗଛତୋଃ	ଗଛସୁ
ସମ୍ବୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ଗଛନ୍ !	ଗଛନ୍ତୋ !	ଗଛନ୍ତଃ !

କରିଷ୍ୟତ, ଦାସ୍ୟତ, ପଠିଷ୍ୟତ, ଭବିଷ୍ୟତ, ଚଳତ, ଗାୟତ, ଲଘତ, କୁର୍ବତ, ଧାବତ, ଚିଷ୍ଟତ, ବଦତ, ଧାୟତ, ଲିଖତ, ପଠତ, ଜୀବତ, ହସତ, ପ୍ରଭୃତି ଅର୍-ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷାତଶବ୍ଦର ରୂପ ଗଛତ୍ ଶବ୍ଦର ରୂପପରି ।

କ୍ଳାବଲିଙ୍ଗ ଗଛତ୍ ଶବ୍ଦର ପ୍ରଥମା, ଦ୍ୱିତୀୟା ଏବଂ ସମ୍ବୋଧନରେ ଗଛତ୍, ଗଛତୀ ଓ ଗଛନ୍ତି ରୂପ ହୋଇଥାଏ ।
ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ ଗଛତ୍ ଶବ୍ଦର ରୂପ ନଦୀ ଶବ୍ଦର ରୂପପରି ଯଥା- ଗଛତୀ, ଗଛନ୍ତ୍ୟା, ଗଛନ୍ତ୍ୟଃ ଇତ୍ୟାଦି ।

ବର୍-ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷାତ-ଭବତ୍ (ପୁଂଲିଙ୍ଗ) (ଆପଣ)

ଏହା 'ଗଛତ୍' ଶବ୍ଦପରି ରୂପ ହୁଏ । ପ୍ରଭେଦ କେବଳ ଏତିକି ଯେ ଏହାର ପ୍ରଥମା ଏକବଚନରେ ନ-କାର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଅ-କାର ସ୍ଥାନରେ ଆ-କାର ହୁଏ । ପ୍ରଥମା ଏକବଚନ - ଭବାନ୍ । ସମ୍ବୋଧନ (ପ୍ରଥମା) ଭବନ୍ !

ଆୟୁଷ୍ମତ୍, ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତ୍, ଦୀପ୍ତିମତ୍, ଧୀମତ୍, ଶ୍ରୀମତ୍, ବୁଦ୍ଧିମତ୍, ହନୁମତ୍, ମୂର୍ତ୍ତିମତ୍, ଭଗବତ୍, ବଳବତ୍, ବିଦ୍ୟାବତ୍, ହିମବତ୍, ବିଦସ୍ବତ୍, କିୟତ୍, ତାବତ୍, ଯାବତ୍, ଗତବତ୍, ଶ୍ରୁତବତ୍, କୃତବତ୍, ସ୍ଥିତବତ୍, ଉକ୍ତବତ୍ ଇତ୍ୟାଦି ମରୁପ-ଭବତୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷାତଶବ୍ଦର ରୂପ ଭବତ୍ ଶବ୍ଦର ରୂପପରି ହୁଏ ।

ଉଦାହରଣମ୍ :

- (୧) ଦୀପ୍ତି + ମରୁପ $\rightarrow$ ମତ୍ = ଦୀପ୍ତିମତ୍ (ଦୀପ୍ତିମାନ୍ - ଦୀପ୍ତିମନ୍ତୋ - ଦୀପ୍ତିମନ୍ତଃ)
 ବୁଦ୍ଧି + ମରୁପ $\rightarrow$ ମତ୍ = ବୁଦ୍ଧିମତ୍ (ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ - ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତୋ - ବୁଦ୍ଧିମନ୍ତଃ)
 ହନୁ + ମରୁପ $\rightarrow$ ମତ୍ = ହନୁମତ୍ (ହନୁମାନ୍ - ହନୁମନ୍ତୋ - ହନୁମନ୍ତଃ)
 ଆୟୁଷ୍ମ + ମରୁପ $\rightarrow$ ମତ୍ = ଆୟୁଷ୍ମତ୍ (ଆୟୁଷ୍ମାନ୍ - ଆୟୁଷ୍ମନ୍ତୋ - ଆୟୁଷ୍ମନ୍ତଃ)
 ବଳ + ମରୁପ $\rightarrow$ ବରୁପ $\rightarrow$ ବତ୍ = ବଳବତ୍ (ବଳବାନ୍ - ବଳବନ୍ତୋ - ବଳବନ୍ତଃ)
 ଭଗ + ମରୁପ $\rightarrow$ ବରୁପ $\rightarrow$ ବତ୍ = ଭଗବତ୍ (ଭଗବାନ୍ - ଭଗବନ୍ତୋ - ଭଗବନ୍ତଃ)
 ବିଦ୍ୟା + ମରୁପ $\rightarrow$ ବରୁପ $\rightarrow$ ବତ୍ = ବିଦ୍ୟାବତ୍ (ବିଦ୍ୟାବାନ୍ - ବିଦ୍ୟାବନ୍ତୋ - ବିଦ୍ୟାବନ୍ତଃ)
 ପଠ୍ + ଭବତୁ = ପଠିତବତ୍ (ପଠିତବାନ୍ - ପଠିତବନ୍ତୋ - ପଠିତବନ୍ତଃ)
 ଗମ୍ + ଭବତୁ = ଗତବତ୍ (ଗତବାନ୍ - ଗତବନ୍ତୋ - ଗତବନ୍ତଃ)
 ଜ୍ଞା + ଭବତୁ = ଜ୍ଞାତବତ୍ (ଜ୍ଞାତବାନ୍ - ଜ୍ଞାତବନ୍ତୋ - ଜ୍ଞାତବନ୍ତଃ)

(୨)(କ) ନୈବ କିଞ୍ଚିତ୍ କରୋମୀତି ଯୁକ୍ତୋ ମନେଽତ ତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ।

ପଶ୍ୟନ୍-ଶୁଣନ୍ ଶୃଣନ୍ - ଜିହ୍ୱନ୍- ଅଶ୍ୱନ୍-ଗନ୍ଧନ୍-ସ୍ପର୍ଶନ୍-ଶ୍ୱସନ୍ ॥ ଗୀତା- ୫.୮

(ଖ) ଶୃଣନ୍ନପି ଗଜୋ ହତି ଜିହ୍ୱନ୍ନପି ଭୁଜଙ୍ଗମଃ ।

ହସନ୍ନପି ନୃପୋ ହତି ମାନସନ୍ନପି ଦୁର୍ଜନଃ ॥

ଅଭ୍ୟାସଃ

୧। ବାକ୍ୟପ୍ରୟୋଗଃ ।

ଭବାନ କୁତ୍ ଗଚ୍ଛତି ।

ଅହଂ ଭବତଃ ପୂଜାମି ।

କେଶବଃ ଭବତା ସହ ବିଦ୍ୟାଳୟାତ୍ ଅଗଚ୍ଛତ୍ ।

ସଃ ଭବତେ ପୁଷ୍ପକାନି ଆନୟତି ।

ଭବତଃ ଗତେ ମମ କୋଽପି ସହାୟଃ ନାସ୍ତି ।

କୁତ୍ ଭବତଃ ଗୃହମ୍ ?

ମମ ବିଶ୍ୱାସଃ ଭବତି ଅସ୍ତି ।

୨। ‘ଭବତ୍’ ଇତ୍ୟସ୍ୟ ଶବ୍ଦସ୍ୟ ଦ୍ୱିବଚନ-ବହୁବଚନ-ରୂପୈଃ ବାକ୍ୟାନି ପୁନର୍ଲିଖତ ।

ସ୍ୱ-କାରାତ ପୁଂଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦ

ବିଦ୍ୱସ୍ - (ବିଦ୍ୱାନ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ବିଦ୍ୱାନ	ବିଦ୍ୱାଂସୌ	ବିଦ୍ୱାଂସଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ବିଦ୍ୱାଂସମ୍	ବିଦ୍ୱାଂସୌ	ବିଦ୍ୱଂଷଃ
ତୃତୀୟା	ବିଦ୍ୱଷା	ବିଦ୍ୱଦ୍ଭ୍ୟାମ୍	ବିଦ୍ୱଦ୍ଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ବିଦ୍ୱୁଷେ	ବିଦ୍ୱଦ୍ଭ୍ୟାମ୍	ବିଦ୍ୱଦ୍ଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ବିଦ୍ୱଷଃ	ବିଦ୍ୱଦ୍ଭ୍ୟାମ୍	ବିଦ୍ୱଦ୍ଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ବିଦ୍ୱଷଃ	ବିଦ୍ୱଷୋଃ	ବିଦ୍ୱଷାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ବିଦ୍ୱଷି	ବିଦ୍ୱଷୋଃ	ବିଦ୍ୱସୁ
ସମୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ବିଦ୍ୱନ୍ !	ବିଦ୍ୱାଂସୌ !	ବିଦ୍ୱାଂସଃ !

(ନିଷେଦିବସ୍, ତସ୍ମିବସ୍, ପେତିବସ୍ ଇତ୍ୟାଦି କେତେକ ବସ୍-ଭାଗାତଶବ୍ଦର ବିଦ୍ୱସ୍ ଶବ୍ଦପରି ରୂପ ହୁଏ ।)

ବାକ୍ୟପ୍ରୟୋଗଃ ।

ସ୍ୱଦେଶେ ପୂଜ୍ୟତେ ରାଜା, ବିଦ୍ୱାନ୍ ସର୍ବତ୍ର ପୂଜ୍ୟତେ ।

ଜନଃ ଭକ୍ତ୍ୟା ବିଦ୍ୱାଂସଂ ପୂଜୟତି

ବିଦୁଷା ସମକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ ।

ବିଦୁଷେ ରାଜା ଧନାନ୍ତି ଦତାତି ।

ବିଦୁଷଃ ଜ୍ଞାନଂ ଲଭୟ ।

ବିଦୁଷଃ ବଚନଂ ପାଳୟ ।

ତବ ଶ୍ରଦ୍ଧା ବିଦୁଷି ତିଷ୍ଠତୁ ।

ହେ ବିଦୁନ୍ ! ତୁ ମେ ପ୍ରିୟଃ ।

ଅସ୍-ଭାଗାନ୍ତ କ୍ଲାବଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦ

ପୟସ୍ (କ୍ଷୀର, ଜଳ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ପୟଃ	ପୟସୀ	ପୟାସି
ଦ୍ୱିତୀୟା	ପୟଃ	ପୟସୀ	ପୟାସି
ତୃତୀୟା	ପୟସା	ପୟୋଭ୍ୟାମ୍	ପୟୋଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ପୟସେ	ପୟୋଭ୍ୟାମ୍	ପୟୋଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ପୟସଃ	ପୟୋଭ୍ୟାମ୍	ପୟୋଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ପୟସଃ	ପୟସୋଃ	ପୟସାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ପୟସି	ପୟସୋଃ	ପୟସୁ
ସମୋଧନ	ପୟଃ !	ପୟସୀ !	ପୟାସି !

ଅୟସ୍ (ଲୁହା), ଆଗସ୍ (ପାପ), ଚେତସ୍, ଜ୍ଞଦସ୍, ତପସ୍, ତମସ୍, ତେଜସ୍, ମନସ୍, ଯଶସ୍, ବୟସ୍, ସରସ୍ (ପୁଷ୍କରିଣୀ), ସ୍ରୋତସ୍ ପ୍ରଭୃତି ଅସ୍ ଭାଗାନ୍ତ କ୍ଲାବଲିଙ୍ଗ ଶବ୍ଦର ରୂପ ପୟସ୍ ଶବ୍ଦର ରୂପପରି ।

ଅଭ୍ୟାସଃ

୧। ସଂସ୍କୃତେନ ଅନୁବାଦଂ କୁରୁତ ।

ମନ ହି ସୁଖ ଦୁଃଖର କାରଣ ।

ତୁମେ ମନରେ ମା'କୁ ସ୍ମରଣ କର ।

ମନର ଅନ୍ୟ ନାମ ମାନସ ।

ମନରେ ବହୁପ୍ରକାର ବିଚାର ଆସେ ।

ହେ ମନ, ତୁମେ ଶାନ୍ତ ହୁଅ ।

୨। ଉତ୍କଳଭାଷୟା ଅନୁବାଦଂ କୁରୁତ ।

ପ୍ରକାଶଃ ପୟସା-ଓବନଂ ଖାଦତି ।

ପୟଃପାନଂ ଭୁଞ୍ଜାନ୍ତାଂ କେବଳଂ ବିଷବର୍ଜନମ୍ ।

ତମବାୟାଃ ଅନାବିଳଂ ପୟଃ ଦୃଷ୍ଟ୍ୱା ମୁନିଃ ସବୁଷଃ ଅଭବତ୍ ।

ଜୀବନେ କଦାଚିତ୍ ଗଙ୍ଗାୟାଃ ପୟସି ସ୍ନାନଂକୁରୁ ।

ତସ୍ମାତ୍ ପୟସଃ କିଞ୍ଚିତ୍ ପିବ ।

୩। ରେଖାକିତପଦାନାଂ ମୂଳଶବ୍ଦଂ ବିଭକ୍ତିବଚନନିରୂପଣଂ ଚ ଯଥୋପାଦେଶ୍ୟଂ କରୁତ ।

ଯଥା : ହେ ପଥକ, ଜୀବନ୍ ନରଃ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣଂ ପ୍ରାପ୍ନୋତି । ଜୀବନ୍- ପ୍ରଥମା ବିଭକ୍ତିଃ ଏକବଚନମ୍

ଅୟଂ ତୁ ବିଦ୍ୱାନ୍ ।

ଗଚ୍ଛତଂ ମାଂ କିଂ ପ୍ରସ୍ତୁମିଛତି ଭବାନ୍ ?

ବିଦ୍ୱାଂସଃ କାଦୃଶଂ ବ୍ୟବହାରମ୍ ଇଚ୍ଛତି ?

ଆତ୍ମନଃ ପ୍ରତିକୂଳାନି ପରେଷାଂ ନ ସମାଚରେତ୍ ।

ମାନଃ ହି ମହତାଂ ଧନମ୍ ।

ଭବରେତ୍ ଆତ୍ମନା ଆତ୍ମନମ୍ ।

ହେ ଶ୍ରୀମତୋ, ଅୟମେବ ସମୃଦ୍ଧିତଃ ବ୍ୟବହାରଃ ।

୪। ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନାନି ପୂରୟତ ।

		ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ଭବତ୍	ପ୍ରଥମା	_____	ଭବତ୍ତୋ	_____
ରାଜନ୍	ଦ୍ୱିତୀୟା	ରାଜାନମ୍	_____	_____
ଗଚ୍ଛତ୍	ତୃତୀୟା	_____	_____	ଗଚ୍ଛନ୍ତି
ଆତ୍ମନ୍	ଚତୁର୍ଥୀ	_____	ଆତ୍ମଭ୍ୟାମ୍	_____
ଗୁଣିନ୍	ପଞ୍ଚମୀ	_____	_____	ଗୁଣିଭ୍ୟଃ
ବିଦ୍ୱସ୍	ଷଷ୍ଠୀ	ବିଦ୍ୱସଃ	_____	_____
ଜୀବତ୍	ସପ୍ତମୀ	_____	ଜୀବତୋଃ	_____

୫। ଯଥାନିର୍ଦ୍ଦେଶରୂପାଣି ଲିଖତ ।

(କ) ରାଜନ୍ ଷଷ୍ଠୀ ଏକବଚନ -

(ଖ) ଭବତ୍ ସପ୍ତମା ଦ୍ୱିବଚନ-

(ଗ) ଆତ୍ମନ୍ ପଞ୍ଚମା ବହୁବଚନ-

(ଘ) ବିଦ୍ୱସ୍ ଚତୁର୍ଥୀ ଦ୍ୱିବଚନ -

(ଙ) ଗଚ୍ଛତ୍ ତୃତୀୟା ଏକବଚନ -

(ଚ) ପଥନ୍ ଦ୍ୱିତୀୟା ବହୁବଚନ-

(ଛ) ଗୁଣିନ୍ ସପ୍ତମା ଦ୍ୱିବଚନ-

(ଜ) ପୟସ୍ ଷଷ୍ଠୀ ଏକବଚନ-

ସର୍ବନାମ ଶବ୍ଦ :

ରୂପର ବୈଲକ୍ଷଣ୍ୟ ଅନୁସାରେ ସର୍ବନାମ ଶବ୍ଦ ସକଳ (୩୩ଟି) ପାଞ୍ଚଟି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ । ଯଥା- ସର୍ବାଦି, ଅନ୍ୟାଦି, ପୂର୍ବାଦି, ଯଦାଦି ଏବଂ ଇଦମାଦି, ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ୭ଟି ଶବ୍ଦ ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

୧. ସର୍ବ (ସମସ୍ତ, ସବୁ) (ପୁଂଲିଙ୍ଗ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ଵିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ସର୍ବଃ	ସର୍ବୌ	ସର୍ବେ
ଦ୍ଵିତୀୟା	ସର୍ବମ୍	ସର୍ବୌ	ସର୍ବାନ୍
ତୃତୀୟା	ସର୍ବେଣ	ସର୍ବାଭ୍ୟାମ୍	ସର୍ବେଷ୍ଠ
ଚତୁର୍ଥୀ	ସର୍ବସ୍ମୈ	ସର୍ବାଭ୍ୟାମ୍	ସର୍ବେଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ସର୍ବସ୍ମାତ୍	ସର୍ବାଭ୍ୟାମ୍	ସର୍ବେଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ସର୍ବସ୍ୟ	ସର୍ବୟୋଃ	ସର୍ବେଷାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ସର୍ବସ୍ମିନ୍	ସର୍ବୟୋଃ	ସର୍ବେଷୁ
ସମୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ସର୍ବ !	ସର୍ବୌ !	ସର୍ବେ !

ସର୍ବ (ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ଵିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ସର୍ବା	ସର୍ବେ	ସର୍ବାଃ
ଦ୍ଵିତୀୟା	ସର୍ବାମ୍	ସର୍ବେ	ସର୍ବାଃ
ତୃତୀୟା	ସର୍ବୟା	ସର୍ବାଭ୍ୟାମ୍	ସର୍ବାଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ସର୍ବସ୍ୟୌ	ସର୍ବାଭ୍ୟାମ୍	ସର୍ବାଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ସର୍ବସ୍ୟାଃ	ସର୍ବାଭ୍ୟାମ୍	ସର୍ବାଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ସର୍ବସ୍ୟାଃ	ସର୍ବୟୋଃ	ସର୍ବାସାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ସର୍ବସ୍ୟାମ୍	ସର୍ବୟୋଃ	ସର୍ବାସୁ
ସମୋଧନ	ସର୍ବେ !	ସର୍ବେ !	ସର୍ବାଃ !

ସର୍ବ (କ୍ଳୀବଲିଙ୍ଗ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ଵିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ସର୍ବମ୍	ସର୍ବେ	ସର୍ବାଣି
ଦ୍ଵିତୀୟା	ସର୍ବମ୍	ସର୍ବେ	ସର୍ବାଣି
ସମୋଧନ (ପ୍ରଥମା)	ସର୍ବ !	ସର୍ବେ !	ସର୍ବାଣି !

ଅନ୍ୟ ବିଭକ୍ତିରେ ପୁଂଲିଙ୍ଗ ସର୍ବଶବ୍ଦର ରୂପ ପରି । ସର୍ବ, ବିଶ୍ଵ, ଉଭ, ଉଭୟ, ଏକ, ଏକତମ-ଏକ ଛଅଟି ଶବ୍ଦର ରୂପ ଏକାପରି ।

ସର୍ବଶକ୍ତ ପୁଲିଙ୍ଗ ଏକବଚନ ପ୍ରୟୋଗ- ନହିଁ ସର୍ବଃ ସର୍ବଂ ବେଢ଼ି ।

ଦ୍ୱିବଚନ ପ୍ରୟୋଗ- ସର୍ବୌ ଅସୁରବାନଗୌ ହତୌ ।

ବହୁବଚନ ପ୍ରୟୋଗ- ସର୍ବେ ସବୁ ନିରାମୟାଃ ।

ଦ୍ରଷ୍ଟବ୍ୟ :

୧. ସର୍ବ ଓ ବିଶ୍ୱ ଶବ୍ଦ ସକଳ ଅର୍ଥ ବୁଝାଇଲେ ସର୍ବନାମ ହୁଏ । ଅନ୍ୟଥା ଏହାର ଅକାରାନ୍ତ ଶବ୍ଦପରି ରୂପ ହୁଏ । ବିଶେଷ୍ୟ ହେଲେ ସର୍ବଶକ୍ତର ଅର୍ଥ ଶିବ ଓ ବିଶ୍ୱ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଜଗତ୍ ହୁଏ ।
୨. ଉଭ ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱିବଚନାନ୍ତ କିନ୍ତୁ ଉଭୟ ଶବ୍ଦର ଏକବଚନ ଓ ବହୁବଚନ ହୁଏ । ଯଥା ଉଭୌ ବାଳକୌ (ଦ୍ୱିବଚନ), ଉଭୟୋ ମୁନିଃ (ଏକବଚନ), ଉଭୟେ ଦେବମନୁଷ୍ୟାଃ (ବହୁବଚନ) ।
୩. ଏକ ଶବ୍ଦ ସଂଖ୍ୟାରେ ଏକବଚନାନ୍ତ; କିନ୍ତୁ କେହି କେହି ଅର୍ଥରେ ସବୁବଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ସେତେବେଳେ ଏହା ସର୍ବନାମ ବୋଲାଏ ।
୪. ସର୍ବ ପ୍ରଭୃତି ଶବ୍ଦ ଅପ୍ରଧାନ ହେଲେ ସର୍ବନାମ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯଥା- ପ୍ରିୟଃ ସର୍ବଃ ଯସ୍ୟ ସଃ ପ୍ରିୟସର୍ବଃ (ବହୁବ୍ରାହି) ଅତିକ୍ରାନ୍ତଃ ସର୍ବମ୍ ଅତିସର୍ବଃ (ତତ୍ପ୍ରଭୃଷ) ଏ ଗୁଡ଼ିକର ଅକାରାନ୍ତ ଶବ୍ଦପରି ରୂପ ହେବ ।

୨. ତଦ୍ (ପୁଲିଙ୍ଗ) ସେ / ତାହା

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ସଃ	ତୌ	ତେ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ତମ୍	ତୌ	ତାନ
ତୃତୀୟା	ତେନ	ତାଭ୍ୟାମ୍	ତୈଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ତସ୍ମୈ	ତାଭ୍ୟାମ୍	ତେଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ତସ୍ମାତ୍	ତାଭ୍ୟାମ୍	ତେଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ତସ୍ୟ	ତୟୋଃ	ତେଷାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ତସ୍ମିନ୍	ତୟୋଃ	ତେଷୁ

୧. ତଦ୍, ଯଦ୍, ଏତଦ୍, ଇଦମ୍, କିମ୍, ଅଦସ୍, ଯୁଷ୍ମଦ୍ ଓ ଅପ୍ସଦ୍ ଶବ୍ଦର ସମୋପାନରେ ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ ।

ତଦ୍ (ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ସା	ତେ	ତାଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ତାମ୍	ତେ	ତାଃ
ତୃତୀୟା	ତୟା	ତାଭ୍ୟାମ୍	ତାଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ତସ୍ମୈ	ତାଭ୍ୟାମ୍	ତାଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ତସ୍ୟାଃ	ତାଭ୍ୟାମ୍	ତାଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ତସ୍ୟାଃ	ତୟୋଃ	ତାସାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ତସ୍ୟାମ୍	ତୟୋଃ	ତାସୁ

ତଦ୍ (କ୍ଳାବଲିଙ୍ଗ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ତତ୍	ତେ	ତାନି
ଦ୍ୱିତୀୟା	ତତ୍	ତେ	ତାନି

ତୃତୀୟାଠାରୁ ସପ୍ତମୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୂପ ପୁଂଲିଙ୍ଗ ତଦ୍ ଶବ୍ଦର ରୂପପରି ।

୩. ଯଦ୍ (ପୁଂଲିଙ୍ଗ) ଯେ /ଯାହା

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଯଃ	ଯୌ	ଯେ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ଯମ୍	ଯୌ	ଯାନ
ତୃତୀୟା	ଯେନ	ଯାଭ୍ୟାମ୍	ଯେଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ଯସ୍ମୈ	ଯାଭ୍ୟାମ୍	ଯେଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ଯସ୍ମାତ୍	ଯାଭ୍ୟାମ୍	ଯେଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ଯସ୍ୟ	ଯୟୋଃ	ଯେଷାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ଯସ୍ମିନ୍	ଯୟୋଃ	ଯେଷୁ

ଯଦ୍ (ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଯା	ଯେ	ଯାଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ଯାମ୍	ଯେ	ଯାଃ
ତୃତୀୟା	ଯୟା	ଯାଭ୍ୟାମ୍	ଯାଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ଯସ୍ୟୌ	ଯାଭ୍ୟାମ୍	ଯାଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ଯସ୍ୟାଃ	ଯାଭ୍ୟାମ୍	ଯାଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ଯସ୍ୟାଃ	ଯୟୋଃ	ଯାସାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ଯସ୍ୟାମ୍	ଯୟୋଃ	ଯାସୁ

ଯଦ୍ (କ୍ଳାବଲିଙ୍ଗ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଯତ୍	ଯେ	ଯାନି
ଦ୍ୱିତୀୟା	ଯତ୍	ଯେ	ଯାନି

ଯଦ୍ ଶବ୍ଦ କ୍ଳାବଲିଙ୍ଗରେ ତୃତୀୟାଠାରୁ ସପ୍ତମୀ ବିଭକ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିନି ବଚନରେ ପୁଂଲିଙ୍ଗ ଯଦ୍ ଶବ୍ଦର ରୂପପରି ।

୪. କିମ୍ବ (ପୁଂଲିଙ୍ଗ) କିଏ, କ'ଣ

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	କଃ	କୌ	କେ
ଦ୍ୱିତୀୟା	କମ୍	କୌ	କାନ
ତୃତୀୟା	କେନ	କାଭ୍ୟାମ୍	କୈଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	କସ୍ମୈ	କାଭ୍ୟାମ୍	କେଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	କସ୍ମାତ୍	କାଭ୍ୟାମ୍	କେଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	କସ୍ୟ	କଯୋଃ	କେଷାମ୍
ସପ୍ତମୀ	କସ୍ମିନ୍	କଯୋଃ	କେଷୁ

କିମ୍ (ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	କା	କେ	କାଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	କାମ୍	କେ	କାଃ
ତୃତୀୟା	କୟା	କାଭ୍ୟାମ୍	କାଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	କସ୍ୟୈ	କାଭ୍ୟାମ୍	କାଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	କସ୍ୟାଃ	କାଭ୍ୟାମ୍	କାଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	କସ୍ୟାଃ	କଯୋଃ	କାସାମ୍
ସପ୍ତମୀ	କସ୍ୟାମ୍	କଯୋଃ	କାସୁ

କିମ୍ (କ୍ଳାବଲିଙ୍ଗ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	କିମ୍	କେ	କାନି
ଦ୍ୱିତୀୟା	କିମ୍	କେ	କାନି

ଅବଶିଷ୍ଟ ରୂପ ପୁଂଲିଙ୍ଗ କିମ୍ ଶବ୍ଦର ରୂପ ପରି ।

୫. ଇଦମ୍ (ପୁଂଲିଙ୍ଗ) ଏହା, ଏହି

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଅୟମ୍	ଇମୌ	ଇମେ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ଇମମ୍	ଇମୌ	ଇମାନ
ତୃତୀୟା	ଅନେନ	ଆଭ୍ୟାମ୍	ଏଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ଅସ୍ମୈ	ଆଭ୍ୟାମ୍	ଏଭ୍ୟଃ

ପଞ୍ଚମୀ	ଅସ୍ମାତ୍	ଆଭ୍ୟାମ୍	ଏଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ଅସ୍ୟା	ଅନୟୋଃ	ଏଷାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ଅସ୍ମିନ୍	ଅନୟୋଃ	ଏଷୁ

ଇଦମ୍ (ସୀଲିଙ୍ଗ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଇୟମ୍	ଇମେ	ଇମାଃ
ଦ୍ୱିତୀୟା	ଇମାମ୍	ଇମେ	ଇମାଃ
ତୃତୀୟା	ଅନୟା	ଆଭ୍ୟାମ୍	ଆଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ଅସୌ	ଆଭ୍ୟାମ୍	ଆଭ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ଅସ୍ୟାଃ	ଆଭ୍ୟାମ୍	ଆଭ୍ୟଃ
ଷଷ୍ଠୀ	ଅସ୍ୟାଃ	ଅନୟୋଃ	ଆସାମ୍
ସପ୍ତମୀ	ଅସ୍ୟାମ୍	ଅନୟୋଃ	ଆସୁ

ଇଦମ୍ (କ୍ଳାବଲିଙ୍ଗ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଇଦମ୍	ଇମେ	ଇମାନି
ଦ୍ୱିତୀୟା	ଇଦମ୍	ଇମେ	ଇମାନି

ଅବଶିଷ୍ଟ ରୂପ ପୁଲିଙ୍ଗ ଇଦମ୍ ଶବ୍ଦର ରୂପ ପରି ।

୬. ଅସ୍ମଦ୍ (ମୁଁ, ଆମେ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ଅହମ୍	ଆବାମ୍	ବୟମ୍
ଦ୍ୱିତୀୟା	ମାମ୍, ମା	ଆବାମ୍, ନୌ	ଅସ୍ମାନ, ନଃ
ତୃତୀୟା	ମୟା	ଆବାଭ୍ୟାମ୍	ଅସ୍ମାଭିଃ
ଚତୁର୍ଥୀ	ମହ୍ୟମ୍, ମେ	ଆବାଭ୍ୟାମ୍, ନୌ	ଅସ୍ମାଭ୍ୟମ୍, ନଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ମତ୍	ଆବାଭ୍ୟାମ୍	ଅସ୍ମତ୍
ଷଷ୍ଠୀ	ମମ, ମେ	ଆବୟୋଃ, ନୌ	ଅସ୍ମାକମ୍, ନଃ
ସପ୍ତମୀ	ମୟି	ଆବୟୋଃ	ଅସ୍ମାସୁ

୭. ଯସ୍ମଦ୍ (ତୁ, ତୁମେ)

ବିଭକ୍ତି	ଏକବଚନ	ଦ୍ୱିବଚନ	ବହୁବଚନ
ପ୍ରଥମା	ତ୍ୱମ୍	ୟୁବାମ୍	ୟୂୟମ୍
ଦ୍ୱିତୀୟା	ତ୍ୱାମ୍, ତ୍ୱା	ୟୁବାମ୍, ବାମ୍	ୟୁଷ୍ମାନ, ବଃ
ତୃତୀୟା	ତ୍ୱୟା	ୟୁବାଭ୍ୟାମ୍	ୟୁଷ୍ମାଭିଃ

ଚତୁର୍ଥୀ	ତୁଭ୍ୟାମ୍, ତେ	ଯୁବାଭ୍ୟାମ୍, ବାମ୍	ଯୁଷ୍ମାଭ୍ୟାମ୍, ବଃ
ପଞ୍ଚମୀ	ଭୂତ୍	ଯୁବାଭ୍ୟାମ୍	ଯୁଷ୍ମତ୍
ଷଷ୍ଠୀ	ତବ, ତେ	ଯୁବୟୋଃ, ବାମ୍	ଯୁଷ୍ମାକମ୍, ବଃ
ସପ୍ତମୀ	ଭୂୟି	ଯୁବୟୋଃ	ଯୁଷ୍ମାସୁ

ଯୁଷ୍ମଦ୍ ଓ ଅସ୍ମଦ୍ ଶବ୍ଦର ତିନିଲିଙ୍ଗରେ ସମାନରୂପ ହୁଏ ।

- (କ) ଡା, ତେ ପ୍ରଭୃତି ଏକାକ୍ଷର ବିକଳ ରୂପ ଗୁଡ଼ିକ ବାକ୍ୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, (ଖ) ଶ୍ଳୋକପାଦର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ, (ଗ) ତ-ବା-ଏବ ସହିତ ପ୍ରୟୋଗ କାଳରେ, (ଘ) ଅପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝାଉଥିବା ଧାତୁ ଯୋଗରେ, (ଙ) ସଂବୋଧନ ପଦର ଅବ୍ୟବହିତ ପରେ ପ୍ରୟୋଗ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେହି ସ୍ଥଳରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଭକ୍ତି ବଚନରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଦତ୍ତ ରୂପ ଗ୍ରହଣୀୟ ।

ଉଦାହରଣ :

(କ) ଅଶୁଭ୍-	ତେ ଗୃହଂ କୁତ ?	ଶୁଭ୍-	ତବ ଗୃହଂ କୁତ ?
ଅଶୁଭ୍-	ମେ ପୁତ୍ରକଂ ଦେହି ।	ଶୁଭ୍-	ମମ ପୁତ୍ରକଂ ଦେହି ।
(ଖ) ଅଶୁଭ୍-	ତ୍ବା ସ ରକ୍ଷତି ଯତ୍ନେନ ।	ଶୁଭ୍-	ତ୍ବାଂ ସ ରକ୍ଷତି ଯତ୍ନେନ ।
	ମା ସ ଦୈଷ୍ଟି ନିରତରମ୍ ।		ମାଂ ସ ଦୈଷ୍ଟି ନିରତରମ୍ ।
(ଗ) ଅଶୁଭ୍-	ଗୁରୁଃ କୃପୟା ତ୍ବା ମା ତ ଉପଦିଶତି ।	ଶୁଭ୍-	ତ୍ବାଂ ମାଂ ତ ଉପଦିଶତି ।
	ତେନୈବଂ କ୍ରିୟମାଣୋ ବ୍ରା ନକ୍ଷ କା ହାନିଃ ?		ଯୁଷ୍ମାକମସ୍ମାକଂ ତ କା ହାନିଃ ।
(ଘ) ଅଶୁଭ୍-	ରାମଃ ମନସା ତ୍ବା ପଶ୍ୟତି ।	ଶୁଭ୍-	ରାମଃ ମନସା ତ୍ବାଂ ପଶ୍ୟତି ।
(ଙ) ଅଶୁଭ୍-	ଦେବ ! ମା ରକ୍ଷ ।	ଶୁଭ୍-	ଦେବ ! ମାଂ ରକ୍ଷ ।

ଶ୍ଳୋକପ୍ରୟୋଗଃ । (ଅସ୍ମଦ୍, ଯୁଷ୍ମଦ୍, ତଦ୍, ଯଦ୍ ପ୍ରଭୃତି ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହାର ସହିତ)

- (କ) ଯାଂ ଚିନ୍ତୟାମି ସତତଂ ମୟି ସା ବିରକ୍ତା ।
 ସାପ୍ୟନ୍ୟମିଚ୍ଛତି ଜନଂ ସଜନୋଽନ୍ୟସକ୍ତଃ ।
 ଅସ୍ମତ୍ କୃତେ ତ ପରିତୁଷ୍ପତି କାଟିଦନ୍ୟା
 ଧୂକ୍ତାଂ ତ ତଂ ତ ମଦନଂ ଧୂଗିମାଂ ତ ମାଂ ତ ॥ (ନୀତିଶତକମ୍)
- (ଖ) ଯୁୟଂ ବୟଂ ବୟଂ ଯୁୟମିତ୍ୟାସାନ୍ ମତିରାବୟୋଃ ।
 କିଂ ଜାତମଧୁନା ଯେନ ଯୁୟଂ ଯୁୟଂ ବୟଂ ବୟମ୍ ॥ (ବୈରାଗ୍ୟଶତକମ୍)
- (ଗ) ସର୍ବସ୍ୟ ଚାହଂହୃଦି ସନ୍ନିବିଷଃ
 ମତ୍ତଃ ସ୍ମୃତିର୍ଜ୍ଞାନମପୋହନଂ ତ । ଗୀତା-୧୫.୧୫

ବାକ୍ୟପ୍ରୟୋଗଃ ।

ପ୍ରଥମାବିଭକ୍ତି ଏକବଚନ-

- ତଦ୍- ସଃ ମମ ଭ୍ରାତା, ତତ୍ ମମ ପୁତ୍ରକମ୍, ସା ସମ ଭଗିନୀ ।
 ଯଦ୍- ଯଃ ବିଦ୍ୟାଳୟଂ ଗଚ୍ଛତି ସଃ ମେ ମିତ୍ରମ୍ ।
 ତବହସ୍ତେ ଯତ୍ ବିଦ୍ୟତେ ତତ୍ ଚିତ୍ରମ୍ ।

- ଯା ଗୃହେ ତିଷ୍ଠତି ସ୍ବା ମମ ମାତା ।
 କିମ୍- ତତ୍ କଃ ଗଚ୍ଛତି ?
 ବାଳକସ୍ୟ ମୁଖେ କିମ୍ ଅସ୍ତି ?
 ସ୍ବା ବାଳିକା କା ?
 ଇଦମ୍- ଅୟଂ ବାଳକଃ ଚତୁରଃ ।
 ଇଦଂ ଚିତ୍ରଂ ମନୋହରମ୍ ।
 ଇୟଂ ଦେବୀ ସଦଗୁଣଯୁକ୍ତା ।
 ଅସ୍ମଦ୍- ଅହଂ ଶିକ୍ଷକସ୍ୟ ଅଭିପ୍ରାୟଂ ଜ୍ଞାନୀମି ।
 ଯୁଷ୍ମଦ୍- ତ୍ବଂ ଦେବାଳୟଂ ଗଚ୍ଛ ।

ପ୍ରଥମା ବିଭକ୍ତି ଦ୍ବିବଚନ-

- ତଦ୍- ତୌ ବାଳକୌ ଗଚ୍ଛତଃ ।
 ତେ ପୁତ୍ରକେ ଗୃହେ ତିଷ୍ଠତଃ । (ସେହି ଦୁଇଟି)
 ତେ ଲତେ ପୁଷ୍ପିତେ । (ସେହି ଦୁଇଟି)
 ଯଦ୍- ତୌ ମମ ଭ୍ରାତରୌ ଯୌ ବିଦ୍ୟାଳୟଂ ଗଚ୍ଛତଃ ।
 ତେ ଏବ ବାଳାୟ ରୋଚେତେ ଯେ ଚିତ୍ରେ ସୁନ୍ଦରେ ସ୍ତଃ । (ସେହି ଦୁଇଟି ପିଲାକୁ ଭଲ ଲାଗୁଛି)
 ଯେ ବାଳିକେ ସଭାୟାଂ ନ ତିଷ୍ଠତଃ ତେ ନିନ୍ଦନୀୟେ ।
 କିମ୍- ରାମେଣ ସହ କୌ ବନଂ ଗତୌ ?
 କେ ତତ୍ ତିଷ୍ଠତି ?
 କେ ବାଳିକେ ତତ୍ ଗତେ ? (କେଉଁ ଦୁଇଟି ଝିଅ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ)
 ଇଦମ୍- ଇମୌ ବାଳକୌ ନେତାରୌ ଭବିଷ୍ୟତଃ ।
 ଇମେ ଫଳେ ମଧୁରେ ସ୍ତଃ ।
 ଇମେ ମାଳେ ରାମାୟଃ । (ଏହି ଦୁଇଟି ମାଳା ରାମାର)
 ଅସ୍ମଦ୍- ଆବାମ୍ ଅତ୍ ଆଗମିଷ୍ୟାବଃ ।
 ଯୁଷ୍ମଦ୍- ଯୁବାଂ କିଂ ପଠଥଃ ?

ପ୍ରଥମା ବିଭକ୍ତି ବହୁବଚନ-

- ତଦ୍- ତେ ମୋହନସ୍ୟ ପୁତ୍ରଃ ସନ୍ତି ।
 ତାନି ମାଧବସ୍ୟ ପୁତ୍ରଜାନି ସନ୍ତି ।
 ତାଃ ସ୍ତ୍ରୀଃ ନଦୀଂ ଗଚ୍ଛନ୍ତି ।
 ଯଦ୍- ଯେ ପରିଶ୍ରମଂ କୂର୍ବନ୍ତି ତେ ସଫଳଃ ଭବନ୍ତି ।
 ଯାନି ପୁତ୍ରଜାନି ପାଠାଗାରେ ସନ୍ତି ତାନି ନୂତନାନି ।

ଯାଃ ନଦ୍ୟଃ ସୁନାବ୍ୟାଃ ତାଃ ପୂଜ୍ୟାଃ ।

କିମ୍, ଇଦମ୍- ଇମେ ସର୍ବେ କେ ସନ୍ତି ?

ଇମାନି ସର୍ବାଣି କାନି ?

ଇମାଃ ସର୍ବାଃ କାଃ ?

ଅସ୍ମଦ୍- ବୟଂ ତ୍ବାଂ ସାଦରଂ ନମାମଃ ।

ଯୁଷ୍ମଦ୍- ୟମ୍ ଭାରତବର୍ଷସ୍ୟ ସେବାଂ କୁରୁତ ।

ଦ୍ଵିତୀୟା ବିଭକ୍ତି -

ତଦ୍- ସଃ ତଂ ବାଳକଂ କଥଂ ନ ଜାନାତି ?

ତ୍ଵଂ ତତ୍ ପତ୍ରମ୍ ଆନୟ ।

ତାଂ ଲତାଂ ଛାଗଃ ଖାଦତି ।

ଯଦ୍- ଯଂ ପୂଜୟି ତଂ ଜାନାସି କିମ୍ ?

ଯତ୍ କିଂଚିତ୍ ଧନଂ ଦେହି ।

ଯାଂ ବାଳିକାଂ ପଶ୍ୟସି ସା ରାମସ୍ୟ ଭଗିନୀ ।

କିମ୍- କଂ ବାଳକମ୍ ଆହୂୟସି ?

କଂ ଫଳମ୍ ଇଚ୍ଛସି ?

କାଂ ଦେବାଂ ପୂଜୟସି ?

ଇଦମ୍- ଇମଂ ବାଳକଂ ନ ବଦ ।

ଇଦଂ ଫଳମ୍ ଆନୟ ।

ଇମାଂ ନାରୀଂ ପୂଜ ।

ଅସ୍ମଦ୍- ସଃ ମାଂ ନୟତି ।

ଯୁଷ୍ମଦ୍- ଅହଂ ତ୍ବାଂ ପୂଜାମି ।

ତୃତୀୟା ବିଭକ୍ତି -

ତଦ୍- ସଃ ତେନ ସହ ବସତି ।

ତେନ ପାତ୍ରେଣ ସହ ଇଦଂ ପାତ୍ରମପି ଧାରୟ ।

ଅହଂ ତୟା ସହ ଉପବନଂ ଗମିଷ୍ୟାମି ।

ଯଦ୍- ଯେନ ପୁତ୍ରେଣ ସୁଖଂ ନାସ୍ତି ତେନ କୋ ଲାଭଃ ?

ଯେନ ଜ୍ଞାନେନ ମୁକ୍ତିର୍ନାସ୍ତି ତତ୍ କିଂ ଜ୍ଞାନମ୍ ।

ପଦ ବିନ୍ୟାସମାତ୍ରେଣ ଯୟା ନାପହୃତଂ ମନଃ ।

ତୟା କବିତୟା କିଂ ବା ତୟା ବନିତୟାଃଥବା ॥

କିମ୍- କେନ ଇଦଂ ପତ୍ରଂ ଲିଖିତମ୍ ।

କେନ କାରଣେନ ତୁ ଗୁହେ ନ ତିଷ୍ଠସି ?

କୟା ଭାଷୟା ତୁ ପ୍ରଶ୍ନୋତ୍ତର କରୋଷି ?

ଭଦମ୍- ଅନେନ ବାଳକେନ ସହ ମିତ୍ରତା କୁରୁ ।

ଅନେନ ମିତ୍ରେଣ ସହ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କୁରୁ ।

ଅନୟା ରଚନୟା କି ପ୍ରୟୋଜନମ୍ ?

ଅସ୍ତଦ୍- ମୟା କଥତମ୍ ।

ଯୁଷ୍ଟଦ୍- ତୁୟା ହସିତମ୍ ।

ଚତୁର୍ଥା ବିଭକ୍ତି -

ତଦ୍- ତସ୍ମୈ ଶ୍ରୀଗୁରବେ ନମଃ ।

ତସ୍ମୈ କୁଣ୍ଡଳାୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣମ୍ ଆନୟ ।

ତସ୍ୟୈ ଦେବ୍ୟୈ ନିବେଦୟାମି ।

ଯଦ୍, କିମ୍- ଯସ୍ମୈ କର୍ତ୍ତୈତିଦ୍ ଦାତୁମିଛାମି ।

ଯସ୍ୟୈ କର୍ତ୍ତୈତିଦ୍ ଲେଖୁମିଛାମି ।

କିମ୍- କସ୍ମୈ ଦେବାୟ ହବିଷା ବିଧେମ ।

କସ୍ୟୈ ମୋଦକଂ ରୋଚତେ ?

ଭଦମ୍- ଅସ୍ମୈ କିଂ ରୋଚତେ ?

ଅସ୍ୟୈ ଅହଂ ଧନାନି ଦାସ୍ୟାମି ।

ଅସ୍ତଦ୍- ମହ୍ୟଂ ପୁଷ୍ପକଂ ଦେହି ।

ଯୁଷ୍ଟଦ୍- ତୁଭ୍ୟଂ ମୋଦକମ୍ ଆନୟାମି ।

ପଞ୍ଚମୀ ବିଭକ୍ତି -

ତଦ୍- ତସ୍ମାତ୍ ତୁଂ ମହ୍ୟଂ କୁପ୍ୟାସି ।

ତସ୍ୟାଃ ବିନା ମମ ଜୀବନଂ ଦୁଃଖବମ୍ ।

ଯଦ୍- ଯସ୍ମାତ୍ ହେତୋଃ ସଃ ନାଗଛତି ତଦହଂ ଜାନାମି ।

ଯସ୍ୟାଃ ରତେ ତୁଂ ଚିତ୍ରାକୁଳଃ ଆସୀତ୍ ସା ଭୁବନେଶ୍ଵରେ ବର୍ତ୍ତତେ ।

କିମ୍- ତୁଂ କସ୍ମାତ୍ କାରଣାତ୍ ଦୂରଦର୍ଶନଯତ୍ ନ ଜ୍ଞାଣାସି ?

କସ୍ୟାଃ ନଦ୍ୟାଃ ତୁଂ ଜଳମ୍ ଆନୟାସି ?

ଭଦମ୍- ଅସ୍ମାତ୍ ବିଦ୍ୟାଳୟାତ୍ ବହିଃ ବାଳକାଃ କ୍ରୀଡ଼ନ୍ତି ।

ଅସ୍ୟାଃ ତୁଂ ପୁଷ୍ପକଂ ନୟ ।

ଅସ୍ତଦ୍- ମତ୍ ଦୂରଂ ତିଷ୍ଠ ।

ଯୁଷ୍ଟଦ୍- ତୁତ୍ ତୁ ମମ ସେବକଃ ବୃଦ୍ଧିମଭରଃ ।

ଷଷ୍ଠୀ ବିଭକ୍ତି -

- ତଦ୍- ସଃ ତସ୍ୟ ପୁତ୍ରଃ ଅସ୍ତି ।
ତସ୍ୟ ମିତ୍ରସ୍ୟ ଦଶନଂ ସୁନ୍ଦରମ୍ ।
ତସ୍ୟାଃ ଜନନୀଃ ପୁତ୍ରଃ ଦେଶଭକ୍ତଃ ।
- ଯଦ୍- ଯସ୍ୟ ପରିଶ୍ରମଃ ତସ୍ୟ ସୁଖମ୍ ।
ଯସ୍ୟାଃ ସମାପେ ବିଦ୍ୟା ଅସ୍ତି ସା ଧନ୍ୟା ।
- କିମ୍- କସ୍ୟ ଗୃହେ ଭୈରଃ ପ୍ରବିଷ୍ଟଃ ?
କସ୍ୟାଃ ନଦ୍ୟାଃ ଜଳଂ ପବିତ୍ରମ୍ ?
- ଇଦମ୍- ଅସ୍ୟ ଜ୍ଞାନଂ ମୋକ୍ଷପ୍ରଦମ୍ ଅସ୍ତି ।
ଅସ୍ୟାଃ ହୃଦୟଂ ନିର୍ମଳଂ ବର୍ତ୍ତତେ ।
- ଅସ୍ମଦ୍- ମମ ମାତା ଗୃହିଣୀ ଅସ୍ତି ।
- ଯୁଷ୍ମଦ୍- ତବ ପିତା ମାଂ ଜାନାତି ।

ସପ୍ତମୀ ବିଭକ୍ତି -

- ତଦ୍- ତସ୍ମିନ୍ ତସ୍ୟାଂ ବା ନ କୋଽପି ବିଶ୍ୱସିତି ।
- ଯଦ୍- ଯସ୍ମିନ୍ ଯସ୍ୟାଂ ବା ତସ୍ୟ ଅତଳା ଭକ୍ତିଃ ସଃ ସା ବା ଅତ୍ର ବିଦ୍ୟତେ ।
- କିମ୍- କସ୍ମିନ୍ କସ୍ୟାଂ ବା ତବ ମନଃ ରମତେ ।
- ଇଦମ୍- ଅସ୍ମିନ୍ ଅସ୍ୟାଂ ବା ମମ ମନଃ ରମତେ ।
- ଅସ୍ମଦ୍, ଯୁଷ୍ମଦ୍- ଶିକ୍ଷକଃ ମୟି ଭୂୟି ବା ଅନୁରାଗଂ ସୂଚୟତି ।

ଅଭ୍ୟାସଃ

(୧) ତଦ୍ ଶବ୍ଦରୂପେଃ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନାନି ପୂରୟତ ।

- (କ) ଯଃ ଜନକପୁରାମ୍ ଆଗତଃ _____ ଏବ ରାମଃ ।
- (ଖ) ଯଂ ଯଂ ପଶ୍ୟସି _____ ଦାନଂ ବଚଃ ମା କଥୟ ।
- (ଗ) ମହାଜନୋ ଯେନ ଗତଃ _____ ପଦ୍ମଃ ।
- (ଘ) ଯସ୍ମୈ ଦ୍ଵଂ ଯଚ୍ଛସି _____ ଏବ ଶତ୍ରୁଃ ଭବିଷ୍ୟତି ।
- (ଙ) ଯସ୍ମାତ୍ ପଠସି _____ ସମ୍ମାନଂ କୁରୁ ।
- (ଚ) ଯସ୍ମିନ୍ ଫଳକେ ଦ୍ଵଂ ଲିଖସି _____ ଶ୍ୟାମପତ୍ତଃ ଅସ୍ତି ।

(୨) ଏକବଚନାତ୍ତାନାଂ ପୁରତଃ ବହୁବଚନାତପଦାନି ଲିଖତ ।

ଉଦାହରଣମ୍- ଯଃ/ ସଃ ଯେ/ ତେ ।

(କ) ଯା / ସା / _____

- (ଖ) ଯତ୍ / ତତ୍ _____
 (ଗ) ଯମ୍ / ତମ୍ _____
 (ଘ) ଯେନ / ତେନ _____
 (ଙ) ଯସ୍ମୈ / ତସ୍ମୈ _____
 (ଚ) ଯସ୍ମାତ୍ / ତସ୍ମାତ୍ _____
 (ଛ) ଯସ୍ୟ / ତସ୍ୟ _____
 (ଜ) ଯସ୍ମିନ୍ / ତସ୍ମିନ୍ _____

(୩) ଉଦାହରଣାନୁସାରଂ ପ୍ରଶ୍ନବାଚକସର୍ବନାମପଦାନାଂ ପୁରତଃ ତତ୍ ଶବ୍ଦରୂପାଣି ଲିଖତ ।

ଉଦାହରଣମ୍- କଃ/ କା / କିମ୍ ସଃ / ସା / ତତ୍ ।

- (କ) କମ୍ / କାମ୍ / କିମ୍ _____
 (ଖ) କେନ / କସ୍ମା / କେନ _____
 (ଗ) କସ୍ମୈ / କସ୍ୟୈ / କସ୍ମୈ _____
 (ଘ) କସ୍ମାତ୍ / କସ୍ୟାଃ / କସ୍ମାତ୍ _____
 (ଙ) କସ୍ୟ / କସ୍ୟାଃ / କସ୍ୟ _____
 (ଚ) କସ୍ମିନ୍ / କସ୍ୟାମ୍ / କସ୍ମିନ୍ _____

(୪) କୋଷକମଧାତ୍ ସମୁଚିତପଦଂ ନିରୂପ୍ୟ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନଂ ପୂରୟତ ।

- (କ) _____ ସଦାଚାରୀ, _____ ଏବ ସୁଖୀ । (ସଃ/ ଯଃ)
 (ଖ) _____ ଅର୍ଥକରୀ, _____ ଏବ ପଠନାୟା । (ଯା/ ସା)
 (ଗ) _____ ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟପ୍ରଦମ୍, _____ ଗ୍ରାହ୍ୟମ୍ । (ଯତ୍/ ତତ୍)
 (ଘ) _____ ପ୍ରଜ୍ଞା ନାସ୍ତି, ଶାସ୍ତ୍ରଂ _____ କରୋତି କିମ୍ ? (ଯସ୍ୟ/ ତସ୍ୟ)
 (ଙ) ଶ୍ରେଷ୍ଠଃ _____ ଆଚରତି, ଇତରଃ ଜନଃ _____ ଏବ କରୋତି । (ତତ୍/ ତତ୍/ ଯତ୍/ ଯତ୍)
 (ଚ) _____ ଦେଶେ ନାର୍ଯ୍ୟ ପୂଜ୍ୟନ୍ତେ, _____ ଦେବା ରମନ୍ତେ । (ଯସ୍ମିନ୍/ ତସ୍ମିନ୍)
 (ଛ) _____ ବିଦ୍ୟା ନାସ୍ତି, _____ ଭୁବି ଭାରଭୂତାଃ ସନ୍ତି । (ଯେଷାମ୍/ ତେ)
 (ଜ) _____ କାଦୃଶଃ ପିତା, _____ ବାଳଃ ନ ପାଠିତଃ ? (ଯେନ/ ସଃ)
 (ଝ) _____ ନରାଃ ଧନ୍ୟାଃ, _____ ଶରୀରାଣି ଦେଶହିତାୟ ସମର୍ପିତାନି । (ଯେଷାମ୍/ ତେ)
 (ଞ) _____ ଜଳମ୍ ଏବ ବହୁମୂଲ୍ୟମ୍, _____ ମରୁଭୂମ୍ୟାଂ ଲଭ୍ୟତେ । (ଯତ୍/ ତତ୍)

(୫) କୋଷକାତ୍ କିଂ ଶବ୍ଦସ୍ୟ ଯଥାର୍ଥରୂପଂ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନେ ଲିଖତ ।

- (କ) _____ ନଦୀ ନଦୀତମା ମନ୍ୟତେ ? (କଃ, କା, କାମ୍)
 (ଖ) _____ ଶ୍ରାବଃ ନିଦ୍ରାମ୍ ଇହତି ? (କଃ, କା, କିମ୍)

- (ଗ) _____ ଭାବନୟା ଚୁଂ ମାଂ ପଶ୍ୟସି ? (କୟା, କେନ, କସ୍ୟ)
 (ଘ) ଦଶରଥଃ _____ ଅଧିକଃ ପ୍ରିୟଃ ଆସାତ୍ ? (କସ୍ୟ, କସ୍ୟାଃ, କୟା)
 (ଙ) _____ ନଗର୍ଯ୍ୟାଂ ତବ ନିବାସଃ ? (କସ୍ମିନ୍, କସ୍ୟାମ୍, କସ୍ମୈ)
 (ଚ) ସା _____ ପ୍ରଥମା ଭବତି ? (କେଷୁ, କାସୁ, କେନ)

(୬) କୋଷକାତ୍ ସମୁଚିତପଦଚୟନଂ କୃତ୍ୱା ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନଂ ପୂରୟତ । (ଇଦମ୍ ଶବ୍ଦସ୍ୟ)

- (କ) _____ ବେବଦରଃ । (ଇୟମ୍ ଅୟମ୍)
 (ଖ) _____ ଭ୍ରାତା ସୋମଦରଃ । (ଅସ୍ୟା ଅସ୍ମିନ୍)
 (ଗ) _____ ନଗରେ ଝୈରଃ ନାସ୍ତି । (ଅସ୍ମିନ୍ ଅସ୍ୟ)
 (ଘ) _____ ବାଳିକାୟାଃ ନାମ ବିଜୟା । (ଅସ୍ୟା ଅସ୍ୟାଃ)
 (ଙ) _____ କମଳାନି ତତ୍ତ୍ୱାଗେଷୁ ବିକସନ୍ତି । (ଇମେ ଇମାନି)
 (ଚ) _____ ସ୍ତ୍ରୀଃ ପତିବ୍ରତଃ । (ଇମେ ଇମାଃ)

(୭) ଯୁଷ୍ଟଦ୍ ଶବ୍ଦରୂପେଃ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନାନି ପୂରୟତ ।

- (କ) ମମ ହସ୍ତେ ଲେଖନୀ ଅସ୍ତି, _____ ହସ୍ତେ କିମ୍ ଅସ୍ତି ?
 (ଖ) ମୟା ପ୍ରଶଂସା ପ୍ରାପ୍ତା, _____ କିଂ ପ୍ରାପ୍ତମ୍ ?
 (ଗ) ମହ୍ୟଂ ବଧୂ ରୋଚତେ, _____ କିଂ ରୋଚତେ ?
 (ଘ) ମୟି ଛାତ୍ରଃ ଅନୁରକ୍ତଃ, _____ କେ ଅନୁରକ୍ତଃ ?
 (ଙ) ଚୁଂ ମାଂ ସ୍ମରସି, ଅହମପି _____ ସ୍ମରାମି ଇତି ସତ୍ୟମ୍ ।

ସଂଖ୍ୟାବାଚକ ଶବ୍ଦ :

ଏକ (ନିତ୍ୟ ଏକବଚନାନ୍ତ) ପୁଂଲିଙ୍ଗରେ ସର୍ବଶବ୍ଦ, ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗରେ ସର୍ବାଶବ୍ଦ ଓ କ୍ଳାବଲିଙ୍ଗରେ ସର୍ବଶବ୍ଦର ଏକବଚନର ରୂପପରି ଏହାର ରୂପ । ସଂଖ୍ୟାଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ଏକ ଶବ୍ଦ ଦ୍ୱିବଚନାନ୍ତ ଓ ବହୁବଚନାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ହୁଏ । ଯଥା- ଏକୌ = ଅନେନା, ଏକେଷାମ୍ = ପ୍ରଧାନାନାମ୍ ଇତ୍ୟାଦି ।

ଏକୋଽନ୍ୟାର୍ଥେ ପ୍ରଧାନେ ତ ପ୍ରଥମେ କେବଳେ ତଥା ।

ସାଧାରଣସମାନେଃକେ ସଂଖ୍ୟାୟାଂ ତ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟତେ ॥

ଦ୍ୱି (ନିତ୍ୟ ଦ୍ୱିବଚନାନ୍ତ), ତ୍ରିଠାରୁ ଅଷ୍ଟାଦଶନ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିତ୍ୟ ବହୁବଚନାନ୍ତ । ଉନବିଂଶତି ପ୍ରଭୃତି ସମସ୍ତ ସଂଖ୍ୟାବାଚକ ଶବ୍ଦ ସର୍ବଦା ଏକବଚନାନ୍ତ କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କର ବିଶେଷ୍ୟ ବହୁବଚନାନ୍ତ ହୁଏ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇକାରାନ୍ତ ଗୁଡ଼ିକର ମତି ଓ ଚ୍ କାରାନ୍ତ ଗୁଡ଼ିକର ଭୂଭୂତ୍ ଶବ୍ଦପରି ଏବଂ ଅକାରାନ୍ତ ଗୁଡ଼ିକର ପଳ ଶବ୍ଦ ପରି ରୂପ ହୁଏ ।

ମୂଳଶବ୍ଦ	ପୁଂଲିଙ୍ଗ	କ୍ଳାବଲିଙ୍ଗ	ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ
ଏକ	ଏକଃ	ଏକମ୍	ଏକା
ଦ୍ୱି	ଦ୍ୱୌ	ଦ୍ୱେ	ଦ୍ୱେ
ତ୍ରି	ତ୍ରୟଃ	ତ୍ରୀଣି	ତିସ୍ରଃ

	ଚତୁର୍ଥ ପଞ୍ଚମ ଷଷ୍ଠ	ଚତୁର୍ଥ ପଞ୍ଚମ ଷଷ୍ଠ	ଚତୁର୍ଥ ପଞ୍ଚମ ଷଷ୍ଠ	ଚତୁର୍ଥ ପଞ୍ଚମ ଷଷ୍ଠ
ବିଭାଗ	ପୁଲିଙ୍ଗ	ନପୁଂସକଲିଙ୍ଗ	ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ	
ପ୍ରଥମା	ଏକଃ, ଦ୍ଵୌ, ତ୍ରୟଃ, ଚତୁରଃ, ପଞ୍ଚ	ଏକମ୍, ଦ୍ଵେ, ତ୍ରାଣି, ଚତୁରି, ପଞ୍ଚ	ଏକା, ଦ୍ଵେ, ତ୍ରିସ୍ତଃ, ଚତସ୍ତଃ, ପଞ୍ଚ	
ଦ୍ଵିତୀୟା	ଏକମ୍, ଦ୍ଵୌ, ତ୍ରାଣି, ଚତୁରଃ, ପଞ୍ଚ	ଏକମ୍, ଦ୍ଵେ, ତ୍ରାଣି, ଚତୁରି, ପଞ୍ଚ	ଏକା, ଦ୍ଵେ, ତ୍ରିସ୍ତଃ, ଚତସ୍ତଃ, ପଞ୍ଚ	
ତୃତୀୟା	ଏକେନ, ଦ୍ଵାଭ୍ୟାମ୍, ତ୍ରିଭିଃ, ଚତୁର୍ଭିଃ, ପଞ୍ଚଭିଃ	(ତୃତୀୟାଠାରୁ ସପ୍ତମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୂପ ପୁଲିଙ୍ଗ ରୂପ ସହିତ ସମାନ)	ଏକୟା, ଦ୍ଵାଭ୍ୟାମ୍, ତ୍ରିସ୍ତୁଭିଃ, ଚତସ୍ତୁଭିଃ, ପଞ୍ଚଭିଃ	
ଚତୁର୍ଥୀ	ଏକସ୍ତୈ, ଦ୍ଵାଭ୍ୟାମ୍, ତ୍ରିଭ୍ୟଃ, ଚତୁର୍ଭ୍ୟଃ, ପଞ୍ଚଭ୍ୟଃ		ଏକସ୍ତୈ, ଦ୍ଵାଭ୍ୟାମ୍, ତ୍ରିସ୍ତୁଭ୍ୟଃ, ଚତସ୍ତୁଭ୍ୟଃ, ପଞ୍ଚଭ୍ୟଃ	
ପଞ୍ଚମୀ	ଏକସ୍ମାତ୍, ଦ୍ଵାଭ୍ୟାମ୍, ତ୍ରିଭ୍ୟଃ, ଚତୁର୍ଭ୍ୟଃ, ପଞ୍ଚଭ୍ୟଃ		ଏକସ୍ୟାଃ, ଦ୍ଵାଭ୍ୟାମ୍, ତ୍ରିସ୍ତୁଭ୍ୟଃ, ଚତସ୍ତୁଭ୍ୟଃ, ପଞ୍ଚଭ୍ୟଃ	
ଷଷ୍ଠୀ	ଏକସ୍ୟ, ଦ୍ଵୟୋଃ, ତ୍ରୟାଣାମ୍, ଚତୁର୍ଣ୍ଣାମ୍, ପଞ୍ଚାନାମ୍		ଏକସ୍ୟାଃ, ଦ୍ଵୟୋଃ, ତ୍ରିସ୍ତୁଣାମ୍, ଚତସ୍ତୁଣାମ୍, ପଞ୍ଚାନାମ୍	
ସପ୍ତମୀ	ଏକସ୍ମିନ୍, ଦ୍ଵୟୋଃ, ତ୍ରିସ୍ତୁ, ଚତୁର୍ଣ୍ଣାମ୍, ପଞ୍ଚସ୍ତୁ		ଏକସ୍ୟାମ୍, ଦ୍ଵୟୋଃ, ତ୍ରିସ୍ତୁ, ଚତସ୍ତୁ, ପଞ୍ଚସ୍ତୁ	

ଷଷ୍ଠ ଓ ଅଷ୍ଟମ ଶବ୍ଦର ଚିନି ଲିଙ୍ଗରେ ପ୍ରଥମା ଠାରୁ ସନ୍ଧ୍ୟୋଧନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଥାକ୍ରମେ ଏହିପରି ରୂପ ହୁଏ । ଷଷ୍ଠ- ଷଟ୍, ଷଟ୍, ଷଡ୍ଭିଃ, ଷଡ୍ଭ୍ୟଃ, ଷଡ୍ଭ୍ୟଃ, ଷଷ୍ଠାମ୍, ଷଟ୍ସୁ, ଷଟ୍ । ଅଷ୍ଟମ- ଅଷ୍ଟ, ଅଷ୍ଟେ, ଅଷ୍ଟା, ଅଷ୍ଟଭିଃ, ଅଷ୍ଟଭ୍ୟଃ, ଅଷ୍ଟଭ୍ୟଃ, ଅଷ୍ଟାଣାମ୍, ଅଷ୍ଟସ୍ତୁ, ଅଷ୍ଟାସ୍ତୁ, ଅଷ୍ଟାସ୍ତୁ, ଅଷ୍ଟାସ୍ତୁ ।

ଏକଠାରୁ ଅଷ୍ଟାଦଶମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷଣ ହୋଇ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଅନ୍ତି । ଯଥା- ଏକଃ ନରଃ, ଏକା ନାରୀ, ଏକଂ ପଲମ୍, ଦ୍ଵୌ ନଗ୍ନୋ, ଦ୍ଵେ ନାଗ୍ନୋ, ଦ୍ଵେ ପଲେ ଇତ୍ୟାଦି । ସପ୍ତମ, ନବମ, ଦଶମ, ଏକାଦଶମ, ଦ୍ଵାଦଶମ, ତ୍ରୟୋଦଶମ, ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶମ, ପଞ୍ଚଦଶମ, ଷୋଡ଼ଶମ, ସପ୍ତଦଶମ ଓ ଅଷ୍ଟାଦଶମ ଶବ୍ଦର ରୂପ ପଞ୍ଚମ ଶବ୍ଦରୂପପରି ।

ପୁରଣବାଚକ ଶବ୍ଦ

ପୁଲିଙ୍ଗ	ସ୍ତ୍ରୀଲିଙ୍ଗ	କ୍ଳାବଲିଙ୍ଗ
ପ୍ରଥମଃ	ପ୍ରଥମା	ପ୍ରଥମମ୍
ଦ୍ଵିତୀୟଃ	ଦ୍ଵିତୀୟା	ଦ୍ଵିତୀୟମ୍
ତୃତୀୟଃ	ତୃତୀୟା	ତୃତୀୟମ୍
ଚତୁର୍ଥଃ	ଚତୁର୍ଥୀ	ଚତୁର୍ଥମ୍
ପଞ୍ଚମଃ	ପଞ୍ଚମୀ	ପଞ୍ଚମମ୍
ଷଷ୍ଠଃ	ଷଷ୍ଠୀ	ଷଷ୍ଠମ୍
ସପ୍ତମଃ	ସପ୍ତମୀ	ସପ୍ତମମ୍
ଅଷ୍ଟମଃ	ଅଷ୍ଟମୀ	ଅଷ୍ଟମମ୍

ନବମଃ	ନବମୀ	ନବମମ୍
ଦଶମଃ	ଦଶମୀ	ଦଶମମ୍
ଏକାଦଶଃ	ଏକାଦଶୀ	ଏକାଦଶମ୍

ଉନବିଂଶତିଠାରୁ ପଞ୍ଚାଶତ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂଖ୍ୟାବାଚକ ଶବ୍ଦ

(ପ୍ରାତିପଦିକ)

୧୯- ଉନବିଂଶତି, ଏକୋନବିଂଶତି, ନବଦଶମ୍, ୨୦- ବିଂଶତି, ୨୧- ଏକବିଂଶତି, ୨୨- ଦ୍ଵାବିଂଶତି, ୨୩- ତ୍ରୟୋବିଂଶତି, ୨୪- ଚତୁର୍ବିଂଶତି, ୨୫- ପଞ୍ଚବିଂଶତି, ୨୬- ଷଡ୍ବିଂଶତି, ୨୭- ସପ୍ତବିଂଶତି, ୨୮- ଅଷ୍ଟବିଂଶତି, ୨୯- ନବବିଂଶତି, ଏକୋନବିଂଶତି, ଉନବିଂଶତି, ୩୦- ତ୍ରିଂଶତି, ୩୧- ଏକତ୍ରିଂଶତି, ୩୨- ଦ୍ଵାତ୍ରିଂଶତି, ୩୩- ତ୍ରୟତ୍ରିଂଶତି, ୩୪- ଚତୁତ୍ରିଂଶତି, ୩୫- ପଞ୍ଚତ୍ରିଂଶତି, ୩୬- ଷଷ୍ଠତ୍ରିଂଶତି, ୩୭- ସପ୍ତତ୍ରିଂଶତି, ୩୮- ଅଷ୍ଟତ୍ରିଂଶତି, ୩୯- ନବତ୍ରିଂଶତି, ଏକୋନବତ୍ରିଂଶତି, ଉନବତ୍ରିଂଶତି, ୪୦- ଚତୁର୍ଦ୍ଦାବିଂଶତି, ୪୧- ଏକଚତୁର୍ଦ୍ଦାବିଂଶତି, ୪୨- ଦ୍ଵିଚତୁର୍ଦ୍ଦାବିଂଶତି, ୪୩- ତ୍ରୟଚତୁର୍ଦ୍ଦାବିଂଶତି, ୪୪- ଚତୁଷ୍ଚତୁର୍ଦ୍ଦାବିଂଶତି, ୪୫- ପଞ୍ଚଚତୁର୍ଦ୍ଦାବିଂଶତି, ୪୬- ଷଷ୍ଠଚତୁର୍ଦ୍ଦାବିଂଶତି, ୪୭- ସପ୍ତଚତୁର୍ଦ୍ଦାବିଂଶତି, ୪୮- ଅଷ୍ଟଚତୁର୍ଦ୍ଦାବିଂଶତି, ୪୯- ନବଚତୁର୍ଦ୍ଦାବିଂଶତି, ଏକୋନପଞ୍ଚାଶତ୍, ୫୦- ପଞ୍ଚାଶତ୍, ୬୦- ଷଷ୍ଠି, ୭୦- ସପ୍ତତି, ୮୦- ଅଶୀତି, ୯୦- ନବତି, ୧୦୦- ଶତମ୍ ।

୧୦୦ରୁ ୨୦୦ ବା ୩୦୦ରୁ ୪୦୦ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅକ୍ଷରକୁ ସଂସ୍କୃତରେ ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ ହେଲେ ଅଧିକ ବା ଉତ୍ତର ଶବ୍ଦ ଲଗାଇ କରାଯାଏ । ଯଥା-

୧୦୧- ଏକୋଉରଶତମ୍ ବା ଏକାଧିକଶତମ୍ ।

୧୮୯୨- ଦ୍ଵିନବତ୍ୟଧିକାଷ୍ଟଶତାଧିକସହସ୍ରମ୍ ଇତ୍ୟାଦି ।

ସଂଖ୍ୟାବାଚକ ବିଶେଷଣଗୁଡ଼ିକ ଏକବଚନାନ୍ତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କର ବିଶେଷ୍ୟ ବହୁବଚନାନ୍ତ ହୁଅନ୍ତି । ଯଥା-

ବିଂଶତିଃ ବାଳକାଃ ।

ତ୍ରିଂଶତ୍ ପଳାନି ।

ଶତମ୍ ଅଶ୍ଵାଃ ।

ଦୁଇଗୁଣ ବା ବହୁଗୁଣ ବୁଝାଇଲେ ସଂଖ୍ୟାବାଚକ ଶବ୍ଦ ଦ୍ଵିବଚନାନ୍ତ ବା ବହୁବଚନାନ୍ତ ହୁଏ । ଯଥା-

ଦ୍ଵେବିଂଶତୀ, ତିସ୍ରଃ ବିଂଶତୟଃ, ଦ୍ଵେ ଶତେ,

ଚତୁରିଶତାନି, ପଞ୍ଚ ସହସ୍ରାଣି ଇତ୍ୟାଦି ।

ଅଭ୍ୟାସ

୧। କୋଷକମଧ୍ୟାତ୍ ଉପଯୁକ୍ତପଦଂ ନିରୂପ୍ୟ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନଂ ପୂରୟତ ।

(କ) ଗୃହେ _____ ବାଲିକେ ପଠତଃ । (ଦ୍ଵୈ / ଦ୍ଵେ)

(ଖ) ଅତ୍ର _____ ଲେଖନୈଃ ସଃ । (ଦ୍ଵୈ / ଦ୍ଵେ)

(ଗ) ବୃକ୍ଷେ _____ ବାନରୌ ତିଷ୍ଠତଃ । (ଦ୍ଵୈ / ଦ୍ଵେ)

(ଘ) _____ ବାଳକାଃ କ୍ରୀଡ଼ନ୍ତି । (ତ୍ରୟଃ / ତ୍ରାଣି)

- (ଡ) _____ ନଦୀର ବନ୍ଧନ । (ଚନ୍ଦ୍ରାଣୀ / ଚନ୍ଦ୍ରାଣୀ)
 (ଢ) ମମ _____ ମିତ୍ରାଣୀ ଗଢ଼ନ । (ଚିତ୍ରାଣୀ / ଚିତ୍ରାଣୀ)

୨। କୋଷକମଧ୍ୟରୁ ଶୁଦ୍ଧପଦ ନିର୍ବାଚୟତ ।

- (କ) ଚନ୍ଦ୍ର _____ ମୁନୟନ ବନ୍ଧନ । (ଚନ୍ଦ୍ରାଣୀ, ଚନ୍ଦ୍ରାଣୀ)
 (ଖ) ZZa _____ ଲତା ଗଢ଼ନ । (ପଞ୍ଚ / ପଞ୍ଚା)
 (ଗ) ଚନ୍ଦ୍ର _____ ଫଳାନ ସନ୍ଧି । (ପଞ୍ଚ / ପଞ୍ଚାନି)

୩। ଅଧୋଲିଖିତବାକ୍ୟାନି ସଂଶୋଧୟତ ।

- (କ) ଅହମ୍ ଏକ କନ୍ୟା ପଶ୍ୟାମି ।
 (ଖ) ଦଶରଥସ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରାଣୀ ପୁତ୍ରା ଆସନ୍ ।
 (ଗ) ଆମ୍ଭମ୍, ବିଲ୍‌ମ୍, ନାରିକେଳମ୍ ଇତି ଚିତ୍ରାଣୀ ଫଳାନି ।

୪। ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରୟତ ।

- (କ) ଦିବସେ _____ ସନ୍ଧ୍ୟା ଭବତଃ, ପ୍ରାତଃ ସାନ୍ଧ୍ୟଂ ଚ । (ଦି)
 (ଖ) ଏକସ୍ମିନ୍ ହସ୍ତେ _____ ଅଙ୍ଗୁଷ୍ଠ ଉପତି । (ଏକ)
 (ଗ) କାଳିଦାସସ୍ୟ _____ ମହାକାବ୍ୟେ ଷ୍ଟଃ । (ଦି)
 (ଘ) କାଳିଦାସସ୍ୟ _____ ନାଟକାନି ସନ୍ତି । (ତ୍ରି)
 (ଙ) ବେଦାଃ _____ ସନ୍ତି । (ଚତୁର)
 (ଚ) ମାତ୍ସ୍ୟେ _____ ପକ୍ଷୀ ଭବତଃ, ଶୁକ୍ଳଃ କୃଷ୍ଣଃ ଚ । (ଦି)
 (ଛ) ହସ୍ତେ _____ ଅଙ୍ଗୁଳ୍ୟଃ ସନ୍ତି । (ପଞ୍ଚନ)
 (ଜ) ବର୍ତ୍ତମାନ-ଭୂତ-ଭବିଷ୍ୟତ୍ ଇତି _____ କାଳାଃ । (ତ୍ରି)
 (ଝ) ଏକବଚନମ୍-ଦ୍ୱିବଚନମ୍-ବହୁବଚନମ୍ ଇତି _____ ବଚନାନି ସନ୍ତି । (ତ୍ରି)
 (ଞ) ପ୍ରଥମପୁରୁଷଃ, ମଧ୍ୟମପୁରୁଷଃ, ଉତ୍ତମପୁରୁଷଃ ଇତି _____ ପୁରୁଷାଃ ଭବନ୍ତି । (ତ୍ରି)
 (ଟ) ମାନବସ୍ୟ _____ ହସ୍ତୋ ଷ୍ଟଃ । (ଦି)

